

DE DRAAD

MAGAZINE NR.4 2022 | GRATIS

A man in a blue polo shirt, light blue jeans, and a yellow cap is shown in profile, aiming a compound bow. He is standing on a grassy field with a line of trees in the background. The sun is low in the sky, creating a bright lens flare behind him. The bow is black and silver, with 'WINBOW' visible on the limb. The overall scene is outdoors during the 'golden hour' of sunset.

CLUBS EN
VERENIGINGEN

UIT MIJN KLEINE WERELD

Ken je dat? Soms verandert je wereld zo geleidelijk, je hebt het bijna niet in de gaten. Dat gebeurde ook bij de heer de Bruin, waar ik nu een paar weken kom om z'n ogen te druppelen na een ingrijpende oogoperatie. Hij heeft met zijn 85 levensjaren wel wat ouderdomsklachten, maar het lukt hem prima om thuis te wonen. Zijn vrouw is een paar jaar geleden overleden 'maar ik red me goed hoor, ik mag niet klagen. Ik doe zelf het huishouden, ik kook zelf mijn potje en kan nog fietsen'.

Ik kom er nu een paar weken. Tussen de druppels in moeten we 10 minuten wachten. En die tijd is zo voorbij, we praten dan over van alles. Hij had altijd een druk leven met werk, gezin, allerlei activiteiten en reizen. We nemen het nieuws door, verhalen over vroeger, zijn 2 kinderen die in het buitenland wonen en tussendoor een grapje.

Elke ochtend zit hij voor het raam als ik kom. 'Hallo zusterke, daar ben je weer'. Zo gaan de weken voorbij en op een dag kondig ik terloops aan dat eind volgende week het druppelschema afgebouwd is. 'Dan hoeft u niet meer op mij te wachten. Fijn hè?'. Hij kijkt me aan en knikt. De volgende dag kom ik weer. 'En wat zijn uw plannen voor vandaag?' Hij kijkt me aan, 'Och, niets bijzonders. Ik luister naar de radio en werk misschien wat in de tuin.' Eigenlijk is mijn leventje best wel saai geworden. Ik kan me nog wel redden, maar ik besef opeens dat mijn wereld te klein is geworden'.

Hij vertelt over de burens, die een tijdje geleden zijn verhuisd. Een goede vriend is onlangs overleden. Een andere buurman woont nu in een verpleeghuis. "Mijn wereldje is geleidelijk gekrompen. Ik kijk uit naar jouw bezoeken, het brengt weer reuring in mijn leventje." Ik snap het, ik zie dit bij meer mensen gebeuren. Ik weet dat meneer van spelletjes houdt, en toevallig las ik dat er in het wijkcentrum op woensdagmiddag een nieuw groepje is gestart. Als ik hem een week later tegenkom, vertelt hij dat hij de stoute schoenen heeft aangetrokken en naar de spelletjesmiddag is geweest. "Het was heel gezellig, volgende week ga ik weer. En de week daarna ook!"

*Maria, de wijkverpleegkundige
van Thebe*

Proefpakket
3 maaltijden
15.00
Bestel nu

**Met aandacht bereid,
met liefde gebracht**

Als zelf koken lastig wordt of als u er gewoon niet zo'n zin meer in hebt, dan kookt Maaltijd Thuis voor u. Lekkere gezonde Hollandse pot zoals u zelf ook op tafel zou zetten. De maaltijden worden door een vaste bezorger persoonlijk bij u gebracht. Hoe makkelijk dat is, kunt u nu heel voordelig ontdekken.

Edwin en Marina
Uw Maaltijd Thuis contactpersonen

Maaltijd Thuis

Maaltijd Thuis – Smits ☎ 013 - 82 00 954 📧 maaltijdthuis.nl

Maak juist nu je weerstand sterk met Qigong!

De meest effectieve bewegingsleer in de wereld voor een betere weerstand en sterke gezondheid. Gemakkelijk te leren, ook door senioren! En bovendien heerlijk om te doen.

Probeer een gratis proefles. U zult er geen spijt van krijgen!

Bezoekadres Groeseindstraat 91, Tilburg
Bekijk ons lesaanbod op www.cngo.nl

INHOUD

- 4 Muziekverenigingen in Tilburg
- 8 Petanque in Udenhout
- 10 Red de reuzen
- 12 Videogroep legt dorpsleven vast
- 16 Postduivenvereniging Tilburg
- 18 Handboogvereniging de Meijerijers
- 20 Gilde Sint Sebastiaan
- 22 Ouderenverenigingen met migratieachtergrond
- 30 Lotgenotengroepen
- 36 100 jaar koor Cantiqua

RUBRIEKEN

- 3 Voorwoord
- 14 Voor De Draad Ermeë: Anne Marie Akkermans
- 26 De Draad Kwijt
- 27 Nieuwsgaren
- 29 Puzzel
- 34 De Passie van... Nongka Pumkaew

Beste lezer, Tilburg en haar omliggende dorpen kennen een rijk club- en verenigingsleven. Op gezette tijden zoeken de leden van die clubs en verenigingen elkaar op. Om samen te sporten, muziek te maken, een spelletje te spelen, te fotograferen, te schilderen of te handboogschieten. Vaak is de afsluiting van het samenzijn hetzelfde: gezellig met een drankje nog even nabuurtten in de derde helft.

Al die clubs en verenigingen zorgen voor verbinding tussen mensen. In wijken en buurten, tussen alle lagen van de bevolking en tussen bewoners van verschillende achtergronden... Muren verdwijnen zodra een passie wordt gedeeld: postbode, timmerman en manager zitten in hetzelfde voetbalteam, de directeur en glazenwasser zingen in hetzelfde koor en op de tribune bij de sportclub bespreken taxichauffeur en bankier met een biertje in de hand de wedstrijd van afgelopen middag.

De maatschappelijke waarde van al die clubs en verenigingen is enorm groot. Een keer per week met gelijkgestemden bij elkaar komen kan een enorm verschil maken. Of je nu samen naar de voetbalclub, de gymclub of de zangvereniging gaat. Samen naar een club of vereniging gaan is goed voor je sociale contacten: het voorkomt vereenzaming en de meeste mensen krijgen er energie van.

Veel van de clubs en verenigingen die we spraken hebben het steeds moeilijker om vrijwilligers te vinden. Sommige clubs worden zelfs in hun voortbestaan bedreigd doordat de leden steeds ouder worden en er nauwelijks aanwas is. Dat mogen we toch niet laten gebeuren? Vandaar een warm pleidooi voor alle clubs en verenigingen in Tilburg en omstreken.

Etiënne van Breugel
Hoofdredacteur

TWEE EEUWEN MUZIEKGESCHIEDENIS EEN PLEIDOOI VOOR HET VERENIGINGSLEVEN

Tekst Hans Peters
Fotografie Regionaal Archief Tilburg
Tommy de Lange

Muziek is één van de gronden waarop mensen zich met elkaar verenigen. Ook in Tilburg gebeurt dat volop, op allerlei disciplines. Rock, jazz, klassiek, fanfare... Met **stadsconservator Petra Robben** doken we in de geschiedenis van de Tilburgse muziekverenigingen. Zij schreef de scriptie 'Een bezigheid van de burgers. Muziekverenigingen en civil society in Tilburg, 1750 – 1900.'

Stadsconservator Petra Robben

Leden van harmonie Orpheus, circa 1895-1896

Tilburg is altijd een bruisende muziekstad geweest. Wat ooit begonnen is met het elitaire muziekgezelschap Collegium Musicum, vloeide uit in een reeks harmonieën, fanfares en zangkoren voor de hele Tilburgse volksklasse. Eigenlijk zijn de handboog- en kruisbooggilden de eerste verenigingen. Die werden na de kruistochten opgericht om eigen volk, aard en cultuur te bewaken en te verdedigen. Tijdens de gildefeesten werd op trommel of hoorn gespeeld. Daar ligt in feite de oorsprong.

COLLEGIUM MUSICUM EN COLLEGIE

Petra: "De voorlopers van de muziekverenigingen waren het Collegium Musicum en het Collegie, kleine muziekensembles uit de 18e eeuw. Het Collegium Musicum was nogal elitair van aard: de deftige deelnemers (connaisseurs) hadden muziekkennis en componeerden hun eigen stukken. Het eerste Tilburgse Collegium Musicum was een initiatief van rijke lakenkooplieden en -fabrikanten. Ze gaven concerten in de 'Comedie', een zaaltje bij een herberg."

> "Het Collegie zit daar eigenlijk net iets onder", doceert Petra verder. "Het Collegie werd gevormd door muzikanten uit de burger-middenklasse. Zij bewezen de kerk muzikale diensten en lieten ook de lagere sociale klassen kennismaken met muziek. In Tilburg ging het bijvoorbeeld om de vrijdagavondconcerten van het kerkkoor van St. Caecilia, dat voor de kerkgangers van de Heikese kerk zong."

DE VERLICHTING

De 18e eeuw is de eeuw van de Verlichting. Een stroming die van enorme invloed was op politiek, kerk, kunst en wetenschap. Petra: "Verlichtingsdenkers als Kant en Rousseau bewogen burgers ertoe rationeel te denken, meer hun eigen verstand te gebruiken en hun oren niet meer alleen te laten hangen naar staat of kerk. De Verlichting diende als basis voor de maatschappij in de 19e eeuw, met de autonomie van de burger als centraal gegeven. Burgers richtten hun eigen verenigingen op, gingen zichzelf organiseren en ontmoetten gelijkgezinden. Het verenigingsverband, dat aanvankelijk was bestemd voor de elite, zou later in die eeuw ook voor de klassen daaronder gaan gelden. Een voorbeeld daarvan zijn de liedertafels, die vanaf 1830 opkomen: mannenzangverenigingen voor de middenklasse. Staat en kerk werden overstegen om de samenleving te verbeteren."

EERSTE MUZIEKVERENIGINGEN

"Tegen dat decor worden vanaf 1843 in rap tempo drie muziekgezelschappen opgericht in Tilburg", vertelt Petra verder. "De Sociëteit Philharmonie, De Nieuwe Harmonie en De Souvenir des Montagnards. De Sociëteit Philharmonie (gevestigd in een zeepfabriek) werd bestuurd door de Tilburgse elite: onder meer de zoon van de burgemeester en de zoon van oud-patriot Pieter Vreede maakten deel uit van dit gezelschap. De Nieuwe Harmonie had juist meer militaire invloeden. In 1843, tijdens het koningschap van Willem II, bleek dat er geen geld meer in de staatskas zat voor militaire muziekkapellen. Werkloze militairen vonden emplooi bij de harmonieën, zoals de Nieuwe Harmonie die door voormalig kapelmeester Korff werd opgericht. Het militaire karakter van De Nieuwe Harmonie komt onder meer tot uiting in de marsmuziek, in de uniformen en later - vanaf 1860 - in de koperen blaasinstrumenten. De Souvenir des Montagnards tot slot, was de eerste liedertafel van Tilburg."

EXAMENS EN BALLOTAGE

Petra: "In die tijd was het bepaald geen sinecure om toe te treden tot een gezelschap. Bij de Harmonie moest je eerst twee examens doen; daarna volgde nog een ballotage door de leden. En van samenwerking tussen de verenigingen was ook al geen sprake. De gebouwen

van de Harmonie in de Stationsstraat en de Souvenir des Montagnards in de Willem II-straat (het huidige pand van Cinecitta) lagen dan weliswaar op een steenworp van elkaar het verschil in rangen en standen was té groot om dingen samen te doen."

MUZIEK ALS HEIL VOOR HET VOLK

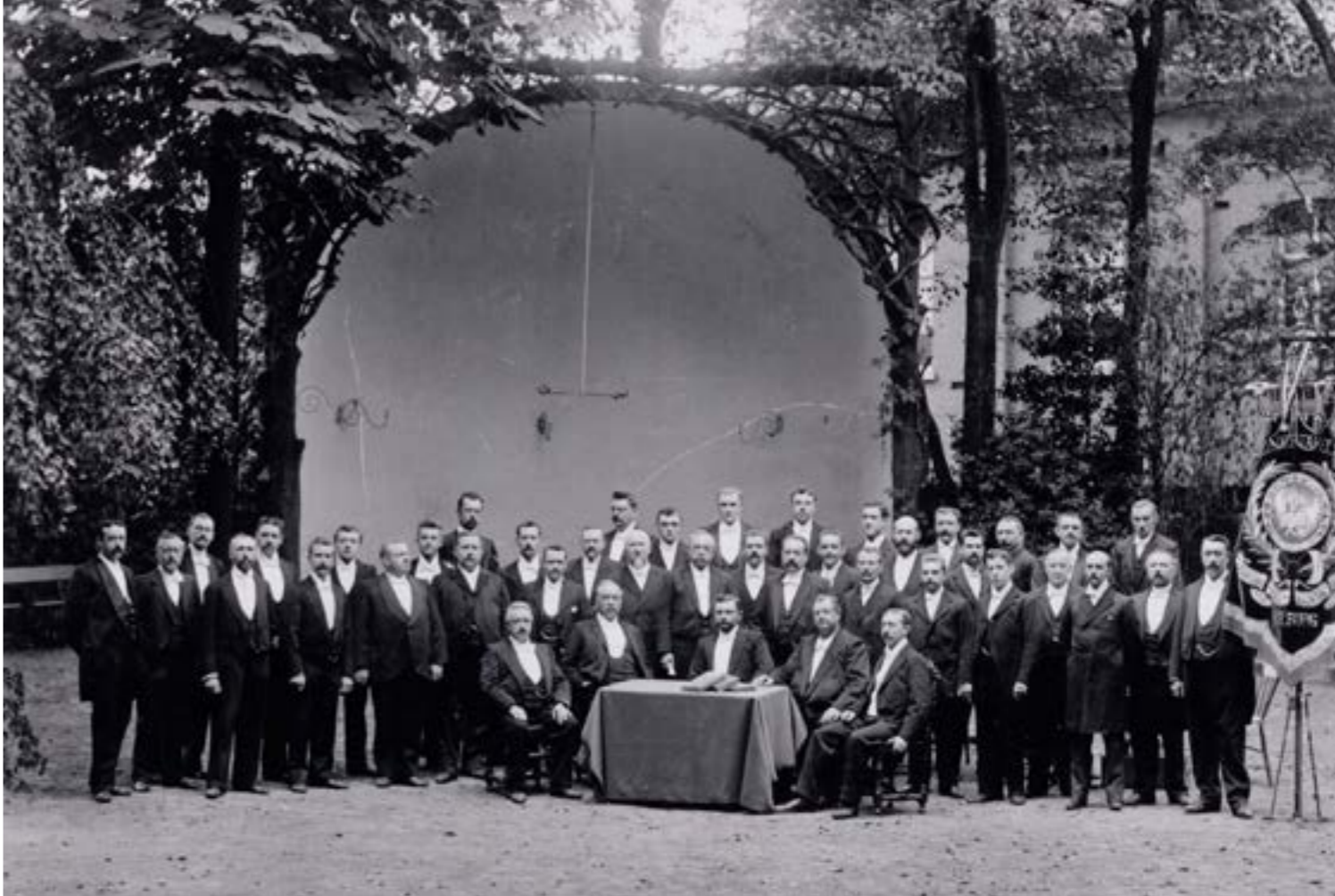
De 19e eeuw is ook de eeuw van de burger en de eeuw van de stoommachine. Net als in de rest van Europa groeiden in Tilburg de werkgelegenheid en de bevolking explosief door de industrialisatie, met name in de textielindustrie. Naast 't Heike ontstonden nieuwe wijken als 't Korvel, Koningswei en 't Goirke. Al die bewoners hadden behoefte aan (muziek)verenigingen. In 't Goirke startte muziekgezelschap Orpheus, bestemd voor welvarende ondernemers. In 't Korvel werd de liedertafel L'Echo des Montagnes opgericht en in de Koningswei Oefening geeft Kracht. Petra: "Vanaf 1860 zie je dat de werkende volksklasse steeds meer gaat participeren in opgerichte zang- en muziekverenigingen. Het zanggezelschap St. Caecilia haalde zijn leden bijvoorbeeld uit een andere laag van de bevolking dan het deftige Souvenir des Montagnards. Dat zie je ook terug in de namen van de verenigingen. Hadden ze eerst chique Franse namen, vanaf die tijd krijgen verenigingen ook Nederlandse namen zoals Oefening geeft Kracht en Uitspanning na Arbeid."

FANFARES

"Het is ook periode waarin de fanfares opkomen, zoals de 'Korvelse Harmonie', een afsplitsing van de L'Echo des Montagnes. Die fanfares liepen door de straten, bedoeld als heil voor het volk; om hen kennis te laten maken met muziek. Muziekverenigingen gaven ook steeds meer openbare concerten, bijvoorbeeld in de muziekkiosk op het Korvelplein of in het Wilhelminapark. De Harmonie bijvoorbeeld organiseerde bij hun vijftigjarig jubileum in 1893 een groots volksconcert op de Grote Markt. Voor de lagere stand was de straat, kiosk of café de plaats waar het muziekleven zich voltrok. Ook werden er benefietconcerten voor de armen gehouden."

INDUSTRIE, MARKT EN KERK

Er verandert veel onder invloed van de industrialisatie. Arbeiders krijgen bijvoorbeeld meer vrije tijd. En om die arbeiders aan de fabriek te binden en hen te 'beschaven', richten fabrikanten rond 1900 muziekverenigingen op, zoals het zangkoor van Besouw in Goirle of het bedrijfsharmonieorkest van Kessels. Ondanks de ongelijke positie en hiërarchische verhoudingen sloten arbeiders zich vrijwillig aan. Verschillende rangen en standen kwamen in de muziekverenigingen samen. Petra: "Muziekverenigingen van de middenklasse waren vaak gevestigd in openbare gebouwen, koffiehuisen,

Vijftigjarig jubileum van liedertafel Souvenir des Montagnards in de tuin van de sociëteit (1895)

herbergen of fabrieken. St. Caecilia repeteerde bijvoorbeeld in Den Olie, een olieperserij. Oefening geeft kracht in het koffiehuis van de Koningswei, terwijl het chique Souvenir een eigen gebouw met tuin had, met zelfs een concertnis; een soort schelp waarin concerten werden gehouden. De ondernemers die ruimte beschikbaar stelden aan de verenigingen, plukten daar de vruchten van: omzet en klantenbestand groeiden immers. In Koffiehuis Daniels aan de Goirkestraat kon Orpheus repeteren in een aparte zaal; na afloop speelden de leden een potje biljart."

Petra: "Waar voor 1870 de invloed van de kerk nauwelijks merkbaar was bij de verenigingen, veranderde dat in de jaren erna. Toen geestelijken zitting gingen nemen in de besturen van harmonieën, fanfares en koren. Hiermee zagen ze mogelijkheden om meer aandacht te krijgen voor kerk en geloof bij de middenklasse en arbeiders. Tilburg kreeg ook steeds meer parochiekerken. De leden van de kerkkoren bestonden uit ondernemers, winkeliers en ambachtslieden. Tegelijkertijd bemoeiden de geestelijken zich met het repertoire van de liedertafels. Opera's, toneelstukken, komedies en wereldse muziek werden als onzedelijk gezien. De stukken moesten een meer gewijd karakter krijgen en ontdaan worden van wereldse tooi. Pater van Mierlo speelde het zelfs klaar het trommelspel te verbieden. De stokken stonden symbool voor de mannelijke roede en het trommelvel voor het maagdenvlies."

DE SOCIALE COMPONENT

Doordat het muziekverenigingsleven ook van onderaf groeide, tiert het in de 20ste eeuw welig in Tilburg. Je ziet dat ook vrouwen mee mogen doen aan muziekverenigingen; in de 19e eeuw nog volstrekt ondenkbaar. Tijdens beide wereldoorlogen lag het verenigingsleven zo goed als stil, maar na de wederopbouw bloeiden de muziekgezelschappen weer op. En behalve het educatieve aspect wordt ook de sociale component steeds belangrijker.

Toch lijkt het animo voor deze vorm van verenigingen af te nemen. Jammer, want juist het sociale aspect van het wekelijks bij elkaar komen wordt door de leden van de muziekverenigingen als heel waardevol ervaren. Anno 2022 kent Tilburg nog een aantal muziekverenigingen zoals De Harmonie, De Souvenir en St. Caecilia. Kijk eens op hun websites of ga er een keertje langs.

<https://harmonieorkesttilburg.nl>

<https://kammermuzieksouvenir.nl>

<https://www.sint-caecilia.nl>

*Wil je de scriptie van Petra Robben graag lezen?
Mail dan naar dedraad@contourdetwern.nl*

In de regio

Dorpen kennen van oudsher een rijk verenigingsleven. In Berkel-Enschot en bijvoorbeeld Udenhout zijn nog tal clubs en verenigingen actief.

De een wat bekender dan de ander. De Draad ging op de fiets bij een paar verenigingen langs.

PETANQUE VERGROOT JE SOCIALE LEVEN

Bij pétanquevereniging Udenhout **'Voor Ons Plezier'** komen de 65 leden niet alleen een balletje gooien en hun conditie op peil houden, elkaar ontmoeten vinden ze zéker zo belangrijk. Voor de overwegend oudere leden van de vereniging is het sociale contact essentieel. Of zoals Rikie het zegt: "Zonder de vereniging zou ik weinig aanspraak hebben. Voor Ons Plezier betekent alles voor me."

Tekst **Hans Peters** | Fotografie **Joris Buijs**

Veel mensen kennen pétanque of jeu de boules van de Franse camping. Een spel waarbij je de ballen van jouw team zo dicht mogelijk tegen de cochonnet (het kleine balletje) moet aangooien terwijl je de ballen van je tegenstander daar juist probeert weg te krijgen. Is het nu jeu de boules, pétanque of gewoon boules? "Maakt niet uit, de sport heeft meerdere namen", aldus voorzitter Hans Verhagen. "Pétanque is tot op hoge leeftijd gemakkelijk te beoefenen. Met het gooien houd je de gewrichten soepel en de hersenen scherp; je moet namelijk nadenken over je worp." Het ledental oogt grijs. Hans: "Ons jongste lid is vijftig, het oudste lid is 91 jaar, maar die is nog even vief en actief. Beweging is belangrijk maar het gezellig samenzijn is nog belangrijker. Onze vereniging vergroot het sociale leven van de ouderen uit het dorp."

ELKE DAG WEL ERGENS SPELEN

Drie keer per week komen de leden tijdens de clubmiddag of -avond bijeen bij het clubgebouw op sportpark Zeshoeven om te trainen. Hans: "We hebben 22 buitenwedstrijdbanen, zeven binnenwedstrijdbanen en een kantine met bijbehorende faciliteiten. Ons motto is vrijheid, blijheid. Je kunt komen trainen wanneer je wilt en je hoeft je niet aan te melden. Die vrijblijvendheid maakt het laagdrempelig. Maar als je je hebt ingeschreven

voor een toernooi of competitiewedstrijd, verwachten we uiteraard wel dat je komt. Vele keren per jaar wordt er een toernooi georganiseerd. En we spelen competitie: zowel thuis als uit bij bijvoorbeeld verenigingen in Tilburg, Loon op Zand, Haaren en Oisterwijk."

SOCIALE KARAKTER

Naast toernooien en competitiewedstrijden organiseert de vereniging gezellige activiteiten zoals de snert-mix, de barbecue, de carnavalsmix en de paasmix. Hans: "Ook daarin komt ons sociale gezicht tot uiting. En elke derde zaterdag van de maand houden we een mini-mix toernooi; een openbaar evenement waaraan iedereen mag meedoen. Zowel leden als niet-leden." Ook buiten de vereniging staan de leden voor elkaar klaar. Hans: "Die hangen graag een schilderijtje of lamp bij een ander lid op. Is iemand ziek, dan gaan ze op ziekenbezoek of brengen ze een bloemetje. Dat wordt enorm gewaardeerd."

DANKBARE LEDEN

Rikie (88) beaamt dat: "Al vijftien jaar kom ik hier twee keer per week. Ik ben inmiddels te oud om aan de toernooien mee te doen, maar ik gooi nog wel steeds een balletje mee bij de trainingen. Sinds mijn man is overleden, sta ik er alleen voor. Zonder de vereniging zou ik me eenzaam voelen." Martin (77) is een bezige bij. "Ik ben vrijwilliger bij de Hulpcentrale en de Zonnebloem, ben drie keer per week bij Voor Ons Plezier te vinden en ik doe mee aan alle toernooien. Al zo'n twaalf jaar. Heerlijk om zo actief te zijn, anders zit je ook maar thuis." Hans sluit af: "Je leert bij ons steeds weer nieuwe mensen kennen. Voor mij een extra drijfveer om dit werk te blijven doen."

*Ook zin om mee te spelen en gelijkgestemden te ontmoeten bij pétanquevereniging Udenhout? Neem dan contact op met: Hans Verhagen 013 - 511 33 80
vopudenhout@gmail.com | www.vop-udenhout.nl*

RED DE REUZEN VAN TILBURG!

Jarenlang prijken de drie reuzen van Stichting Reuzengenootschap Tilburg, Berkel-Enschot en Udenhout in (carnavals)optochten in binnen- en buitenland. Totdat de pandemie, het overlijden van twee bestuursleden en de terugloop in vrijwilligers roet in het eten gooiden. Het genootschap is dringend op zoek naar vrijwilligers om de reuzentraditie nieuw leven in te blazen.

Tekst **Hans Peters** | Fotografie: **Kees Bekkers**
archief Reuzengenootschap

Met de geboorte van drie handgemaakte reuzen werd het reuzengenootschap in 2003 opgericht. Voorzitter Joep Kriellaars was er vanaf het begin bij. Joep: "Het volksgebruik stamt uit de middeleeuwen en was bedoeld om de vijand af te schrikken. Later werden de reuzen ingezet bij (carnavals)optochten en heilige processies in Spanje, Noord-Frankrijk, België en Brabant. Ons genootschap ontstond pas heel veel later. In het kader van de gemeentelijke herindeling kwam het idee om drie reuzen op te richten voor Tilburg, Berkel-Enschot en Udenhout. De reus van Tilburg heet Fraans Krèùk en lijkt op de Tilburgse tonproater Frans Verbunt. Die was kort daarvoor overleden, en eigenlijk is het genootschap ook als een soort eerbetoon aan hem ontstaan."

Waar de reus van Tilburg symbool staat voor de kruikenzeiker, is de reus van Berkel-Enschot vernoemd naar de patroonheiligen van respectievelijk Berkel (Willibrordus) en Enschoot (Caecillia). De reus staat symbool voor de jarenlange vete tussen de dorpskernen en heeft daarom twee gezichten: een zogenaamde Januskop. De reus van Udenhout heet de Udenhoutse Broeder en is vernoemd naar de gelijknamige en o zo lekkere koek. "De reuzen zijn niet zomaar poppen", vertelt Joep geestdriftig. "Het zijn échte ambassadeurs en ze staan voor de identiteit van de stad en de dorpen!"

ELK JAAR EEN FAMILIEREÛNIE

Joep: "De eerste keer dat de drie reuzen in een heuse optocht meededen was tijdens het 200-jarig bestaan van Tilburg in 2009. Daarna gaven ze ook vier keer acte

de présence bij de reuzenparade tijdens de Tilburgse Kermis: elke keer weer een heel speciale happening. Doordat Tilburg is aangesloten bij de reuzenfederatie, en daarom een heuse reuzenstad is, deden de reuzen ook mee aan optochten van andere reuzensteden als Oisterwijk, Bergen op Zoom, Maastricht, Hilvarenbeek, Roermond, Boxtel en Venlo. Joep: "Elke reuzenstad heeft om de vijf jaar een optocht. Dat betekent dat er ieder jaar wel een stad is waar in de reuzenoptocht kan worden meegelopen. Eigenlijk zijn we samen met de vrijwilligers van de andere reuzensteden één familie; ieder jaar hebben we een soort familiereünie."

UITBREIDING VAN DE FAMILIE

Joep: "Na een aantal jaren is de reuzenfamilie uitgebreid met een paar nieuwe leden: Koosje en Koosje - vernoemd naar het Tilburgse volksgebruik van de Onnozele

Kinderen die in de jaren '50 op 28 december langs de deuren trokken met een bedellied en een rommelpot - hoorden vanaf toen ook bij de reuzenfamilie. Omdat ze wat kleiner zijn, kun je ermee het publiek in trekken. De reacties zijn altijd overweldigend. Onderling is de sfeer sowieso heel gemoedelijk. Het is altijd een feest om mee te lopen."

IN VOOR- EN TEGENSPOED

Naast voorspoed kent het reuzengenootschap ook tegenspoed. In 2008 legt een brand in de Lourdeskerk, waar de poppen lagen opgeslagen, alles in de as. Joep: "Gelukkig hebben we toen via sponsors een bedrag opgehaald waarmee we de poppen opnieuw hebben kunnen opbouwen." En ook de afgelopen jaren zijn het genootschap niet in de koude kleren gaan zitten. Joep: "Door corona, het overlijden van twee bestuursleden

en het wegvallen van een aantal vrijwilligers is het genootschap een beetje in het slop gekomen: de reuzen dreigen in de vergetelheid te raken en dat is eeuwig zonde. Om dat niet te laten gebeuren, zijn we dringend op zoek naar vrijwilligers. Het is geen zwaar werk, de reuzen zijn makkelijk hanteerbaar. Je moet alleen bereid zijn om aan optochten mee te doen en naar andere reuzensteden af te reizen. En je moet in het reuzenverhaal geloven."

Meer weten over het reuzengenootschap of vrijwilliger worden? Neem dan contact op met Joep Kriellaars via joep@kriellaars.com of 013 - 455 72 50.

VIDEOGROEP UDENHOUT LEGT HET DORPSLEVEN VAST

Voor een relatief klein dorp heeft Udenhout behoorlijk wat stichtingen en verenigingen. Veel activiteiten van die verenigingen worden vastgelegd door de **Stichting Videogroep Udenhout** (SVU). De twintig vrijwilligers van de videogroep vormen een hecht team en zijn graag gezien in Udenhout. Cameraman Wim van Gorkum: "Iedereen in het dorp kent ons."

Tekst **Hans Peters** | Fotografie **archieff**
Stichting Videogroep Udenhout

De videogroep ontstond in 2008. Berry van de Zande en Joost Brekelmans filmden als hobby de festiviteiten van het gilde en besloten zich te verenigen om ook andere gebeurtenissen in het dorp vast te leggen, zoals carnavalsoptochten, culturele bijeenkomsten en sportevenementen. In het jaar van de oprichting sluit Wim aan. "Filmen zit in mijn hart en nieren. Naast mijn werk als versspecialist was ik vrijwillig cameraman bij de Lokale Omroep LTV3 in Kaatsheuvel en volgde ik een regisseursopleiding."

GEWELDIG TIJDSDOCUMENT

De dorpsraad zorgt kort na de oprichting voor subsidie maar vraagt daarvoor wel een tegenprestatie; voor een periode van vijf jaar moet een aantal dorpsgebeurtenissen in Udenhout op film worden vastgelegd. Wim: "Dat werd het geweldige tijdsdocument 'Udenhout 2009 – 2013'. De video geeft een prachtig beeld van het rijke Udenhoutse verenigingsleven: jeu de boules, menwedstrijden, volksdansen, de ijsbaan, Gildefeesten, zangkoren,

toneelclubs, kasteelfeesten, carnavalsoptochten, fanfares, de verkiezing van de Udenhoutse Broeder, het Reuzengenootschap en Erfgoedcentrum Udenhout. Misschien kun je Udenhout zelfs wel het dorp met de meeste verenigingen noemen." De SVU bestaat inmiddels uit zo'n twintig enthousiaste en gemotiveerde filmmakers. Ze filmen, schrijven het script, zoeken de locaties, werken de faciliteiten uit, regisseren de film, stellen apparatuur op, spreken teksten in en monteren de film af. Wim: "Het is geweldig om een filmklus van A tot Z tot een goed eindproduct te brengen."

IMPACT

De videoclub maakt ook documentaires en promotiefilms. Zoals de opening van de theeschenkerij 't Rectoraat, een dagbestedingsproject voor cliënten van ASVZ, de geschiedenis van de Maria-kapel aan de Schoorstraat (1946) of de verbouwing van installatiebedrijf Hoppenbrouwers. Wim: "De laatste is mij goed bijgebleven. In die reportage filmden we ook een achttienjarige medewerker van het bedrijf. Die jongens is later dodelijk verongelukt. Dat sloeg in als een bom in het hele dorp. De film is op zijn crematie gedraaid." Ook herinnert hij zich de documentaire over pesten. Wim: "Daar werden

de kinderen van de basisscholen zelf bij betrokken: om de impact van pesten te laten zien en een stukje bewustwording te creëren. De film werd vertoond in café-zaal 't Plein."

DANKBAAR WERK

Als filmmaker kom je vooral op plekken waar je normaal nooit komt. Bijvoorbeeld op het dak van kasteel De Strijdhoeve. Wim: "Tijdens het maken van de film over het 250-jarig bestaan van het kasteel, hadden we op die plek de perfecte heliview." De videogroep wordt blij van de dankbaarheid en de positieve reacties die ze ontvangen. Wim: "De kasteelheer stuurde ons na afloop een kerstpakket. Dat zijn mooie dingen." De videogroep gaat tot slot ook met zijn tijd mee. Omdat er bij de boekpresentatie van Erfgoedcentrum Udenhout in coronatijd geen publiek aanwezig mocht zijn, hebben ze de presentatie gefilmd en was die op YouTube te volgen. Met meer dan duizend hits was de respons ongekend!

Lijkt het je ook leuk om het dorpse verenigingsleven vast te leggen? Neem dan contact op met info@stichtingvideogroepudenhout.nl of bel 013 - 511 16 77 of 06 124 03 216.

Geen of weinig ervaring met filmen/monteren. Geen probleem. De hechte groep van vrijwilligers helpt je graag bij technisch advies of als je tegen problemen aanloopt.

Met een taart bezoekt De Draad inwoners van Tilburg. We praten over het leven, de stad, de wijk, de straat. Wat gaat er goed, wat kan er beter? Ditmaal bellen we aan bij **Anne Marie Akkermans** (65) in de Korte Schijfstraat, een adresje in het groen en toch nabij het centrum: "Ik vind het heerlijk wonen hier, al 35 jaar! Alles in de buurt; behalve hoogbouw gelukkig want die kan ik niet uitstaan. Vlakbij het Burgerijpad, alles laag en vriendelijk. Kortom, dit is mijn plekje."

Tekst **Betty Montulet** | Fotografie **Hans Peters**

Dat was niet altijd zo. Anne Marie: "Ik ben geboren in 1957 in de buurt Trouwlaan. In een milieu van nette armoede zal ik maar zeggen. Koekjes zaten er niet in, bij wijze van traktatie kregen we brood met suiker of appelmoes want dat smeerde zo voordelig uit. Toen ik opgroeide, vond ik Tilburg in een woord verschrikkelijk, een echte dumpplek." Tilburg floreerde in de late jaren '70 ook niet bepaald en ze maakte dat ze wegkwam: "Ik ging psychiatrische verpleegkunde studeren in Amersfoort en daarna wonen op Terschelling, een prima tijd."

Toch keerde ze tien jaar later terug, met dochtertje, vanwege een echtscheiding, een baan voor dertig uur en een huis. Dit huis. Het was 1987. Anne Marie: "En in een hoerastemming! Ik vond Tilburg danig opgeknapt, haha. Als bijbaantje werkte ik op zaterdag bij het toenmalige Café du Commerce en dat werd mijn tweede thuis. Zo leerde ik heel veel nieuwe mensen kennen. En voor mij was het ook genieten van het brede cultuuraanbod van Tilburg, dat heb je niet op een Waddeneiland. Zoals bijvoorbeeld het Nederlands Dans Theater, heerlijk!"

BANENCARROUSEL

Ze begon als activiteitenbegeleider bij De Wever maar kwam toch geleidelijk aan in de financiële problemen in de tijd dat de Kredietcrisis al begon toe te slaan. Moeilijke tijden braken aan. Al rond 2007 was haar inkomen te laag voor haar vaste lasten en toen al werd ze een boegbeeld van de werkende armen namens de net opgerichte gemeentelijke Task Force Armoede: "Dat hielp niet veel. Ik kwam zelfs een poosje in de schuldhulpverlening terecht. Ik werd er soms zo moedeloos van!" Maar geleidelijk aan ging het weer bergopwaarts; ze haalde de opleiding SPW-4 en ging bij ContourdeTwern aan de slag als onder meer ouderadviseur, participatieadviseur vooral in de Reeshof en in Goirle bij het WMO-Loket: "Het werken bij ContourdeTwern beviel mij prima, al waren het dan ook losse contracten. Het werk was heel divers en je voelde dat je echt iets kon betekenen voor de mensen. Zo ondersteunde ik een 82-jarige vrouw in de Westpoint, die geïsoleerd raakte na het overlijden van haar broer. Dat werd een hechte band. Bij het WMO-Loket idem dito, al vond ik het een misser dat we zo weinig mogelijk indicaties

mochten uitdelen, anders werd het te duur! Een vrouw met een zontje, twee benen in het gips, kreeg een hernia, moest plat, moeder ook ziek, man was druk met opzetten van een nieuw bedrijf maar ondersteuning vanuit de WMO, ho maar. Daar kon ik wel eens pissig over worden!"

Hoewel het haar de laatste jaren steeds beter ging, onder meer door een riante ontslagvergoeding van De Wever in 2017, besloot Anne Marie, in oktober 2018 dagelijks een uur te posten voor het Stadskantoor in Tilburg, uit protest tegen de armoede en de alsmaar groeiende tweedeling tussen arm en rijk, veroorzaakt volgens haar door de kabinetten Rutte. Een vreedzaam protest. "Illusies dat het zal helpen heb ik niet. Ik weet hoe het is om arm te zijn, zowel in een uitkering - mijn wachtgeld ging al snel omlaag - maar ook als werkende. En dat is alleen maar erger geworden. Het is genoeg geweest, Rutte!", zei ze toen. De oorspronkelijke opzet, doorgaan tot het kabinet Rutte III opstapt, werd niet gehaald; Rutte III maakte wel plaats, maar voor Rutte IV. Toch sloten zich meer mensen aan en het protest kreeg volop aandacht in de media.

ESMAH LAHLAH IS GOUD

Inmiddels zit Anne Marie in de IOW, haar pensioen lonkt. Natuurlijk heeft ze een mening over de Tilburgse armoedebestrijding waar ze zelf zo lang een rol in speelde, ze kreeg zelfs een speld van de gemeente Tilburg: "Esmah Lahlah is goud. De eerste die zich in de lokale armoede heeft vastgebeten als een terriër en die dit met rode stip en uitroepstekens op de kaart heeft gezet. Op weg naar een nieuw armoedebeleid. Natuurlijk heeft het zijn tijd nodig en zullen we het gaan zien maar de overtuiging waarmee zij dit podium heeft betreden, chapeau!"

HYPNOTHERAPIE BIJ SISSAM

Nou is Anne Marie geenszins van plan om het rustiger aan te gaan doen, oog in oog met haar pensioen. Welnee, ze stortte zich met volle geestdrift op een opleiding bij hypnosetherapie.nl: "In 2017 stopte ik met roken dankzij hypnotherapie en ik vond dit in een woord geweldig!" Ze zag er brood in en via het STAP-budget (iedereen heeft recht op 1000 euro voor een cursus of opleiding) lukte het. De eerste modules zijn achter de rug: "Met hypnotherapie kun je een breed terrein bestrijken. Van depressies tot trauma's, van spinnenangst tot afvallen. En zelfs licht dementerenden kun je helpen! Je eigen kritische factor moet juist zwakker worden. Ik heb iets in me wat dit goed kan. Het levert direct resultaat op en is wat mij betreft veel effectiever dan psychotherapie. Mijn eigen bedrijfje heet Sissam en dat is latijn voor de vloedgolf waarop je meedeint. Dat staat symbool voor het leven, toch?"

Van vroeger

Sommige verenigingen kennen we vooral van vroeger. In of bij de herberg of het café was het dan vaak een drukte van belang. Maar hoe gaat het met die verenigingen? Zijn ze nog springlevend of kennen ze juist een sluimerend bestaan? De Draad ging op audiëntie.

POSTDUIVENVERENIGING TILBURG

42 actief spelende leden telt de enig overgebleven duivensportvereniging in Tilburg nog. In de hoogtijdagen, de jaren zestig van vorige eeuw, waren dat er nog zo'n 1500 in Tilburg, verdeeld over tientallen verenigingen. Voor bestuurslid **Gerrit van Ierland** van Postduivenvereniging Tilburg zorgen zijn duiven al jarenlang voor ontspanning. Zo'n twee uur per dag is hij bezig met zijn 75 duiven. "Voor mij is het één en al passie. Ik kom helemaal tot rust bij mijn duiven."

Tekst **Etiënne van Breugel** | Fotografie **Joris Buijs**

Gerrit komt voor het eerst in aanraking met de duivensport via zijn vriendinnetje. Dat vriendinnetje is inmiddels zijn vrouw; ze hebben twee zonen en het eerste kleinkind is op komst. "Haar vader had een duiventil. Ik was meteen verkocht. We waren thuis met z'n negenen. Van mijn vader mocht ik thuis op de plaats een duiventil bouwen. Zo gezegd zo gedaan. Maar het moet rustig zijn als de duiven aankomen vliegen en dat was bij ons thuis nooit het geval. Op zaterdag zat de hele plaats vol met mensen, dus dat werd geen succes. Ik heb het een half jaar volgehouden," vertelt hij lachend. Zodra Gerrit gaat samenwonen is het zowat het eerste dat hij samen met zijn vrouw doet: een duiventil bouwen. "Mijn vrouw doet ook nog steeds mee aan wedstrijden. Met de duivinnen. Ik vlieg met de doffers, de mannetjesduiven. En, eerlijk gezegd, haar duiven zijn vaak sneller dan die van mij."

Tussen maart en september wordt er wekelijks vanaf de Diederikdreef in Tilburg aan wedstrijden meegedaan door de actieve duivenmelkers. Op vrijdagavond worden de duiven ingemand, dan gaan ze op transport om op zaterdag te worden gelost. In de loop van zaterdag komen de duiven terug naar hun melkers gevlogen. De duiven zijn gechipt, wie als eerste terug op til is met de snelste tijd, heeft gewonnen. Gerrit: "We vliegen in verschillende disciplines. Vitesse, dat zijn de korte vluchten, dan heb je

nog mid fond, dag fond en de vluchten met overnachting. Die laatste vliegen tussen de 700 en 1.200 kilometer en worden in Frankrijk of Spanje gelost. Ik speel zelf mee met de korte vluchten. Dat gaat me niet slecht af. We spelen ieder jaar om het kampioenschap van de vereniging, maar we spelen ook samen met andere verenigingen mee in Hart van Brabant. In Tilburg en omstreken kennen ze me wel."

DUIVEN VAN MEER DAN 100.000 EURO

Heeft de sport in Nederland en België al jarenlang met teruglopende ledenaantallen te kampen, in het buitenland is dat geenszins het geval. Daar worden zelfs absurde bedragen voor duiven neergeteld. Gerrit: "Nederland en België zijn van oudsher het mekka van de duivensport. Daar zijn de wedstrijden ooit begonnen. Maar de grote bedragen worden voornamelijk in China en Japan betaald. Daar heb je zelfs hele ketens van duivenhotels. Een topduif levert daar soms wel honderdduizenden euro's op. Er zijn hele gokwerelden rondom de duivensport ontstaan, vergelijkbaar met de paardenrennen."

GOEDE EIERN EN JONKIES

Die extremen kennen ze bij de Postduivenvereniging Tilburg niet. Maar Gerrit is wel bezig om zijn duivenpopulatie steeds een niveautje hoger te tillen. Om dat voor elkaar te krijgen, zorgt hij goed voor zijn duiven. "Ik zit 's ochtends al voor zes uur in mijn kooi. En ik geef mijn duiven speciale voeding. Ook weet ik precies bij wie ik moet zijn voor goede eieren of jonkies. Zeker niet iedere duif is geschikt om wedstrijden te vliegen. Degene die de schifting niet overleven gaan naar de valkenier of naar de Oliemeulen. Vroeger brachten we die naar de poelier, maar vanwege de verplichte inenting, bijvoorbeeld tegen vogelziekte, mag dat niet meer."

Wat Gerrit zo aantrekt in de duivensport? "Ik vind echt ontspanning bij mijn duiven. Maar wat ik nog belangrijker vind is de gezelligheid op de vereniging. De saamhorigheid is heel groot bij ons. We appen met elkaar als de duiven onderweg zijn, we zien elkaar ieder weekend op de vereniging als de modules met data worden verzameld. De officiële uitslag volgt dan door de week maar eigenlijk gaat het daar niet om. Iedereen gunt elkaar de overwinning. Het gaat erom dat mensen hun vertier hebben en het gezellig met elkaar hebben."

Neem voor meer informatie contact op met Gerrit van Ierland via 06 110 11 825. Langskomen mag ook op Diederikdreef 16 in Tilburg.

HANDBOOGVERENIGING DE MEIERIJERS

Tekst **Etiënne van Breugel** | Fotografie **Joris Buijs**

Waar de meeste verenigingen in Nederland met teruglopende ledenaantallen te kampen hebben, leeft de Handboogvereniging De Meierijers in Berkel-Enschot als nooit tevoren. “We mikken ieder jaar op zo’n tien procent nieuwe aanwas,” vertelt voorzitter **Lowie Claessens**. “In Nederland behoren we inmiddels tot de grotere verenigingen met ruim honderd leden. 40 procent daarvan is onder de achttien, 25 procent boven de zestig. En een derde van onze leden is vrouw.”

Nederland kent zo’n tienduizend handboogschutters. Waar de sport door de goede Nederlandse prestaties op de Olympische Spelen, WK’s en EK’s aan populariteit won, had ze laatste jaren ook last van corona. Bij De Meierijers was dat niet anders. Maar vandaag de dag is er weer een lichte groei in het aantal leden. Lowie heeft er verschillende verklaringen voor. “Aan de ene kant zien we dat andere verenigingen er mee stoppen. Een aantal van die leden komt dan naar onze vereniging. Daarbij doen we zelf veel aan promotie. We geven clinics, houden

toernooien, geven demonstraties, nodigen scholen uit... Maar we zien ook dat mensen er op vakantie mee in aanraking komen. Ze vinden het zo leuk dat ze het thuis nog een keer willen proberen. Dan komen ze naar ons.”

HAAR EERSTE EIGEN HANDBOOG

Noëlle is zo iemand. Vorig jaar kwam ze op vakantie in vakantiepark het Vennenbos met de handboogsport in aanraking. Sindsdien is ze eraan verknocht. “Ik heb geen enkele sport zo lang volgehouden als deze.” Haar vader

brengt haar iedere maandag van de Tilburgse Reeshof naar de jeugdtraining in Berkel-Enschot. Onlangs schafte ze haar eerste, eigen handboog aan. In Baarschot. “Toen is er zelfs iemand van de club meegegaan om haar te adviseren”, vertelt de vader van Noëlle. Dat vond ik zo mooi.” Lowie: “Dat typeert onze vereniging. De leden hebben veel voor elkaar over en helpen elkaar graag.”

Twaalf jaar is hij nu verbonden aan de club. Lowie is zo’n twaalf tot vijftien uur op de club te vinden. Om zelf te trainen, om training te geven, zelf de handen uit de mouwen te steken en bestuurlijke zaken te regelen. Hij rolde erin via zijn dochter. “Vaker zie je bij sporten dat kinderen met hun ouders meegaan, maar hier komt het andersom ook voor. Handboogschieten is een sport die je tot op hoge leeftijd kunt beoefenen. Mijn doel was ooit om tot de top honderd van Nederland te gaan behoren. Daar ben ik niet ver vanaf, en dat terwijl ik er pas relatief laat mee ben begonnen. Rond mijn vijftigste.”

Voorzitter van handboogvereniging De Meierijers Lowie Claessens

AMBITIEUZE CLUB

Bij De Meierijers geen gebrek aan ambities. De vereniging behoort tot de top tien van sportploegen in de gemeente, de zogenaamde kopgroep, en wil jaarlijks een groei van tien procent realiseren. Aan de faciliteiten zal het niet liggen. Twaalf jaar terug werd een oude varkensstal aan de Hoolstraat in Berkel-Enschot volledig omgebouwd tot een prachtig verenigingsgebouw met maar liefst zestien binnenbanen waar op 18 en op 25 meter kan worden geschoten. Buiten is er ruimte om 20, 25, 30, 40, 50, 70 en 90 meter wedstrijden te organiseren. Alle drie de disciplines – recurve, hout en compound – kunnen bij De Meierijers worden beoefend. Lowie: “Onze vereniging is heel goed uitgerust met erg mooie voorzieningen. Met de gemeente zijn we nu in gesprek om de zaken voor langere tijd vast te leggen.”

Dat De Meierijers een actieve club is blijkt wel uit de lijst met toernooien die er jaarlijks worden georganiseerd. Naast diverse jeugd- en seniorencompetities is er het Koningsschieten en zijn er rayon- en bondskampioenschappen, maar ook de Lowlands Archery Jeugd en het NK Jeugd Outdoor. Daarnaast worden er clinics gehouden en organiseren ze bedrijfsuitjes. “De combinatie van sport en plezier staat centraal bij onze vereniging”, zegt Lowie tot slot. “Die twee willen we samenbrengen. Het maakt niet uit wie je bent, wat je doet of wat je verdient. Iedereen is hier welkom.”

MEER WETEN?

Kijk voor meer informatie op www.meerijers.nl. Een proeflidmaatschap van drie maanden kost 25 euro. Een jaarlidmaatschap kost 197,50 euro.

MEER DAN VIJF EEUWEN GILDE SINT SEBASTIAAN

Koninklijk Handboogschuttersgilde Sint Sebastiaan van Willem III luidt de officiële naam, kortweg Gilde Sint Sebastiaan. Sint Sebastiaan bestaat al sinds begin 1500 en is één van de zes gildes die de gemeente Tilburg nu rijk is. Naast Sint Sebastiaan, dat haar thuishaven bij Boerke Mutsaers in Tilburg West heeft, is er het gilde Sint Joris (Kruisboogschutters) en het Sint Dionysiusgilde (Geweeschutters); deze drie gildes zijn van de oorspronkelijke stad Tilburg.

Tekst **Etiënne van Breugel** Fotografie **Joris Buijs**

Van oudsher zorgde Gilde Sint Sebastiaan voor de bescherming van de bevolking van Tilburg en voor het begraven van (mensen met) besmettelijke ziekten, maar die taken zijn al lang niet meer aan de orde. Broederschap en dienstbaarheid zijn dat na ruim vijf eeuwen nog wel, net als het handboogschieten zelf. Daarmee hebben we de drie pijlers van het gilde te pakken. Het handboogschieten wordt overigens niet meer als wapen ingezet maar als middel voor ontspanning. "Dat schieten doen we erbij", zegt Theo de Jong, gildebroeder sinds 1978 en lid van het bestuur van Sint Sebastiaan, dat ook wel de Hoogheid wordt genoemd. Vanwege een schouderblessure schiet hij al jaren niet meer.

VROUWELIJKE KONING

Waar Theo van 1982 tot 1985 koning van het Gilde was, is die eer tegenwoordig voor Cécile Bogaerts weggelegd. Cécile werd in 2009 de eerste vrouwelijke gildebroeder die toetrad tot het gilde en werd vorig jaar zelfs de eerste vrouwelijke koning ooit van de drie Tilburgse gilden. Op 19 september 2021 schoot zij tijdens het driejaarlijkse koningsschieten als eerste de vogel van de schutsboom naar beneden. Dat leverde haar voor drie jaar de koningstitel op. Cécile wordt in de periode dat ze koning is 'vrijgehouden' tijdens alle vergaderingen en teerdagen. Maar aan de koningstitel zit ook een verplichting. De traditie is dat de koning het

Gilde een schild schenkt. Officieel moet daar een half lood aan zilver (zo'n 100 gram) in zitten volgens de Caert, het officiële reglement, maar zo streng zijn ze tegenwoordig niet meer.

Had het Gilde in gouden tijden ruim veertig gildebroeders, anno 2022 zijn dat er nog maar achttien. En de gemiddelde leeftijd van de broeders tikt de zeventig al aan, dus als er niets gebeurt, dreigt de vereniging in te slapen; veel nieuwe aanwas is er immers niet. "In de negentiende en twintigste eeuw heeft het Gilde al zo'n slapend bestaan geleid", vertelt Ludo Doomernik, sinds een half jaar Hoofdman van het Gilde (voorzitter van het bestuur, red.) en gildebroeder sinds 1975. In 1967 is het Gilde onder aanvoering van een aantal Tilburgse kunstenaars, handwerkslieden en middenstanders heropgericht. In de tuin van de Lidwinaparochie in de Generaal Smutslaan werd Sint Sebastiaan weer levend geschoten. Op een gegeven moment was het Gilde zo populair dat er een lange wachtlijst was. Je kon niet zomaar lid worden, maar je moest worden aangedragen door een gildebroeder en dan nog door een strenge ballotage. Die luxe kent het Gilde tegenwoordig niet meer.

STATIEDAG EN MICHIELSCHIETEN

Net als alle andere gilden, kent ook Sint Sebastiaan volop tradities. Zo vieren ze jaarlijks op of rond 20 januari de Statiedag (de dag van patroonheilige St. Sebastiaan), wordt elke drie jaar om de koningstitel geschoten, wordt er in september de open dag gehouden tijdens het Michielschieten én vindt jaarlijks een verbroedering plaats met de andere Tilburgse gilden, waarbij een wedstrijd met elkaars wapens (handboog, geweer en kruisboog) wordt gehouden. Voor wie het gilde geschikt is? Theo: "Mensen die het leuk vinden om te schieten, die historische belangstelling hebben, en die het leuk vinden om een club van 518 jaar oud de toekomst in te helpen zijn van harte welkom."

MEER INFORMATIE

Meer informatie over Gilde Sint Sebastiaan vindt u op www.sintsebastiaan.com. Wilt u graag een van de gildebroeders spreken of een wekelijkse bijeenkomst bijwonen? Mail dan naar info@sintsebastiaan.com

Vlnr: Theo de Jong, Cécile Bogaerts en Ludo Doomernik

Ouderen met migratieachtergrond

Ouderen met een migratieachtergrond verenigen zich op allerlei manieren in Tilburg. Om belangen te behartigen, samen de cultuur te beleven, integratie te bevorderen of om soms even terug te duiken in de vroeger tijden. De Draad ging bij een paar verenigingen op bezoek.

Tekst **Etiënne van Breugel** | Fotografie **archieff Ikinci Bahar, Kumpulan en SCST.**

IKINCI BAHAR

Tweede lente betekent İkinci Bahar in het Turks. Het is de aanduiding voor de periode die aanbreekt na het vijftigste levensjaar. Stichting İkinci Bahar bestaat sinds 2002 en heeft als doel de belangen van Turkse ouderen in Tilburg te behartigen en hun positie te verbeteren. In 2009 werd daarvoor zelfs een apart wooncomplex aan het Westerpark in Tilburg in het leven geroepen. Maar İkinci Bahar doet nog veel meer vertellen bestuursleden Ahmet Aslam, Gulsum Atici en Seval Kaymak. "Toen twintig jaar geleden de eerste generatie Turken in Tilburg op leeftijd begon te raken, werd İkinci Bahar opgericht", vertelt oud-voorzitter en tegenwoordig penningmeester Gulsum Atici. "De mensen beheersten de taal niet goed en hadden behoefte om bij elkaar te zijn. Maar we wilden ook de participatie en integratie van de Turkse 55+ers in Nederland bevorderen en ervoor zorgen dat de voorzieningen ook beter op de Turkse ouderen werden afgestemd."

EIGEN WOONCOMPLEX

Een van de uitkomsten van een onderzoek onder Turkse ouderen destijds was de behoefte aan een eigen plek waar Turkse ouderen gegroepeerd konden samenwonen. Zo ontstond in 2009 in samenwerking met woningcorporatie Tiwos een speciaal wooncomplex voor Turkse ouderen. Op de hoek van het Westerpark, in Tilburg West. Voorzitter Ahmet Aslam: "Al sinds de oprichting in 2009 is dit complex heel populair. Het merendeel van de mensen die hier wonen is alleenstaand en vrouw. Hun mannen zijn al overleden. De behoefte aan onderling contact is groot. De wachtlijst voor het wooncomplex is al jarenlang onverminderd groot." Seval: "Er komt hier pas een plekje vrij als er iemand doodgaat of iemand er niet meer in kan wonen omdat hij of zij meer zorg nodig heeft." Om in het complex te kunnen wonen, moet er wel aan een aantal voorwaarden worden voldaan. Je moet ingeschreven zijn bij woningcorporatie Tiwos, de Turkse nationaliteit hebben én aangesloten zijn bij İkinci Bahar. Ahmet: "Wij bepalen de regels hier, maar Tiwos beslist wie hier komt wonen." Het complex aan het Westerpark bestaat uit zestien wooneenheden en een gezamenlijke ruimte op de

benedenverdieping. In die ruimte huist het bestuur: ook dient het als kantoor waar allerlei vragen waarmee mensen bij het bestuur aankloppen worden afgehandeld. Van brieven die mensen niet begrijpen tot vragen over vaccinaties. Twee keer per week worden er bijeenkomsten georganiseerd waar vrouwen uit heel Tilburg welkom zijn. Gulsum: "Op dinsdag wordt er gezamenlijk uit de Koran gelezen en op donderdag komen we gezellig bijeen om te kletsen en worden er bijvoorbeeld hapjes meegenomen. We hebben ook voorgesteld om de ruimte twee keer per week beschikbaar te stellen voor de mannen, maar daar was geen behoefte aan. Zij komen al samen in de moskee of in het theehuis. Voor de dinsdagen en donderdagen zoeken we trouwens nog vrijwilligers die willen helpen met koffie en thee schenken en opruimen."

SAMENWERKING

İkinci Bahar zet de komende periode sterk in op samenwerking met andere ouderenorganisaties. Want ook de Turkse gemeenschap in Tilburg heeft te maken met vergrijzing en beseft dat ze het probleem beter in samenwerking met andere partijen kan oplossen. Seval: "Onze kinderen hebben ook allemaal drukke banen en het beleid is om oudere mensen zo lang mogelijk thuis te laten wonen. Die uitdaging is er voor alle ouderen in Tilburg." Ahmet: "We willen graag samen met andere seniorenverenigingen het gesprek aangaan en kijken wat we samen aan de vergrijzing kunnen doen."

Neem voor meer info contact op via s.ikinci.bahar@gmail.com of 013 - 750 57 47 of 06 - 278 65 698. Of kijk op Facebook bij İkinci Bahar Vakfi Tilburg.

KUMPULAN ORANG TUA TUA

Iedere week komen ruim twintig Indische en Molukse ouderen op woensdag bij elkaar in verzorgingshuis Zonnehof om gezellig samen te zijn, te eten, herinneringen op te halen en aan activiteiten deel te nemen. Met in totaal zo'n vijftien Nederlandse en Indisch/Molukse vrijwilligers zorgt activiteitenbegeleidster Benthe Klijn van Mijzo voor een gemoedelijke sfeer waarin het gedeeld verleden een centrale rol speelt.

Al sinds 1989 komen Indische en Molukse ouderen wekelijks samen. Kumpulan Orang Tua Tua luidt de volledige Maleise naam: 'groep voor oudere mensen', maar iedereen noemt het kumpulan: groep. Mevrouw Westplat is er al vanaf de oprichting bij. Jarenlang was ze actief als vrijwilligster bij kumpulan, tegenwoordig komt ze als deelnemster. In 1961 kwam ze vanuit Batavia naar Nederland. Inmiddels woont ze alleen: haar man is overleden. Iedere week kijkt ze reikhalzend uit naar de woensdag. "Gezellig kletsen met elkaar en lekker eten. Al vanaf de oprichting spelen muziek en eten een centrale rol. Eten en muziek zorgen voor verbinding."

ETEN EN MUZIEK VERBINDT

Benthe: "Vroeger werden de activiteiten van kumpulan gefinancierd door de gemeente, tegenwoordig vallen de activiteiten onder dagbesteding en is er een WMO- of WLZ-indicatie nodig." Naast eten en muziek zorgt ook de gemeenschappelijke geschiedenis voor verbinding. Alle ouderen die wekelijks in Zonnehof bij kumpulan bijeenkomen dragen het verleden met zich mee; vaak wordt dat verleden opgehaald bij een van de vele gesprekken die gedurende de dag plaatsvinden. 's Ochtends bij de koffie, 's middags tijdens de warme lunch of wat later op de middag tijdens een van de activiteiten. Benthe: "Het programma ziet er iedere week

hetzelfde uit. Vanaf tien uur druppelt iedereen binnen en drinken we koffie. Daarna gaan we samen bewegen. De vrijwilligers zijn dan al aan de slag om de lunch klaar te maken. De geur daarvan neemt de deelnemers helemaal mee terug naar vroeger."

EEN BEETJE VAN DIT NOG...

Mevrouw Westplat: "De bereiding van het eten luistert heel nauw. Ik heb zelf heel lang als vrijwilligster meegekookt. Iedereen heeft zijn eigen recept van vroeger. Nederlanders zeggen vaak: 'Ik vind het wel lekker'. Maar Indische mensen zijn heel kritisch. Nog een beetje van dit, nog een beetje van dat." Rond half één gaat iedereen aan tafel: dat duurt ongeveer een uur. Het eten dat over is wordt verkocht en van het geld dat daarmee wordt verdiend, worden weer nieuwe activiteiten georganiseerd.

Na het eten volgt er 's middags nog een activiteit. De ene keer is dat een film, een andere keer een bingo. Laatst was er een activiteit in samenwerking met het nabijgelegen kinderdagverblijf. Benthe: "Dat vonden de ouderen helemaal geweldig. Mevrouw Westplat: "Vroeger hadden we hier nog wel eens een pasar met allerlei kraampjes met eten en poppen. Toen kwamen er ook nog wel mensen in klederdracht maar tegenwoordig is dat niet meer." Benthe: "Sinds kumpulan een dagbesteding is geworden zijn we wat beperkter geworden in de mogelijkheden. We zijn steeds op zoek naar nieuwe activiteiten. Zulke samenwerkingen als met het kinderdagverblijf gaan we in de toekomst nog meer opzoeken." Rond vier uur eindigt de dag. De ene groep vrijwilligers ruimt alles op, een ander brengt met een busje de mensen naar huis. Er zijn weer volop herinneringen opgehaald en verhalen gedeeld. Volgende week weer.

Neem voor meer informatie contact op met Benthe Klijn van Mijzo via benthe.klijn@mijzo.nl of 06 42 56 34 04.

GEEFT U ONS EEN TWEEDE LEVEN VIA LA POUBELLE?

ÓÓK BOEDELRUIMINGEN

Moet uw woning, garage of kelder volledig geruimd worden, bijvoorbeeld in verband met een (plotselinge) verhuizing, overlijden of faillissement? La Poubelle verzorgt boedelruiming waarbij we zorgen voor afvoer van alle bruikbare en herbruikbare goederen. We maken de woning schoon en maken de ruimte klaar voor verhuur of verkoop.

En maken daarna andere mensen weer blij met uw spullen!

INFO: 013 543 92 22

WWW.LAPOUBELLE.NL

100% KRINGLOOP! wecycle GOEDERENBANK

Meditatiehuis Het Zonnelicht

Het Zonnelicht is gelegen in hartje Tilburg, heeft een meditatiehuis in Japanse stijl en is omgeven door een mooie bamboetuin.

Een plek voor verstillings...

Er worden activiteiten, workshops en lessen aangeboden op het gebied van meditatie, non-dualiteit en ontwaken, mindfulness, meditatieve klank en zang, oosterse bewegingsvormen en meer.

Lanciersstraat 90G | 5017CT Tilburg
www.hetzonnelicht.nl

STICHTING CARIBISCHE SENIOREN TILBURG

Cherry Taylor (l) en Delilah Eugenio

KBO en de Antilliaanse jongerenvereniging en ook de website en de Facebook-pagina zijn up-to-date en worden steeds beter gevonden. Delilah: 'In Tilburg wonen veel Antillianen en Arubanen. Veel van hen zijn in de jaren zestig en zeventig naar Nederland gekomen en hebben nu bijvoorbeeld een klein pensioen of alleen AOW. De winters zijn hier lang, iedereen zit binnen en de kosten worden steeds hoger; er is meer armoede en eenzaamheid onder de ouderen ervaren wij. En die lopen tegen heel veel dingen aan.'

Stichting Caribische Senioren Tilburg (SCST) behartigt de belangen van ouderen met Antilliaanse en Arubaanse roots in Tilburg. Cherry Taylor, Delilah Eugenio en Rensly Jansen vormen het driekoppige bestuur van de stichting. Belangenbehartiging van deze specifieke groep is hard nodig legt voorzitter Cherry uit: "Eenzaamheid en armoede onder onze mensen nemen toe en niet iedereen weet bijvoorbeeld de voorzieningen goed te vinden. Wij zijn er om de mensen bij te staan en wegwijs te maken."

Waar de Antilliaanse gemeenschap in Tilburg vanaf de jaren zestig door de SAT (Sirkulo Antiyano Tilburg) werd vertegenwoordigd en een forse gemeentelijke subsidie kreeg, is het beleid de afgelopen jaren sterk veranderd. Zo werd onder meer het doelgroepenbeleid afgeschaft. Delilah, penningmeester van SCST: "SAT is ooit vanuit studenten opgericht maar later sloten ook gezinnen zich hierbij aan. Die club heeft heel veel gedaan. Ze hadden zelfs een eigen pand. Op een gegeven moment is SAT opgeheven nadat de subsidie was stopgezet." Cherry: "Omdat er veel ouderen die naar Nederland waren gekomen, tegen allerlei dingen aanliepen, is in 2007 SCST opgericht: een stichting om het welzijn van onze ouderen te bevorderen. Wijlen Mariëta Emers heeft daar een heel belangrijke rol in gespeeld. Zij is de oprichtster."

MENSEN HELPEN

De stichting wil zoveel mogelijk mensen informeren en voorlichten. Cherry: "We merken dat veel ouderen die we bereiken bijvoorbeeld niet goed op de hoogte zijn van voorzieningen zoals de deeltaxi. Ook proberen we een dagopvang te realiseren voor ouderen met een Antilliaanse en Arubaanse achtergrond, maar dat is tot op heden niet gelukt." Delilah: "Onze indruk is dat er nog een heleboel mensen zijn die wel hulp nodig hebben, maar die we nog niet weten te bereiken. Pas als we signalen krijgen, dan kunnen we in actie komen en mensen met de juiste instanties in contact brengen."

SOOS

Eenzijdig wil de stichting ouderen met een Caribische achtergrond zo goed mogelijk voorlichten over onderwerpen zoals pensioenen, zorg, wonen en welzijn, anderzijds wil ze mensen zoveel mogelijk bij elkaar brengen. Daarom worden er regelmatig uitstapjes en evenementen georganiseerd, voorlichtingsbijeenkomsten gehouden over onderwerpen zoals voeding of diabetes, en vindt iedere zaterdag een soos plaats in het pand van Stichting Jeugdbelangen 't Sant in de Beneluxlaan in Tilburg. Cherry: "Er is veel behoefte om bij elkaar te zijn. Een keer per kwartaal organiseren we karaoke, maar we zitten wekelijks gezellig bij elkaar. De ene keer met tien, de andere keer met vijftig. De mannen spelen domino, de vrouwen zitten gezellig te kletsen. Als we om 22.00 gaan sluiten, wil niemand naar huis. Dat zegt genoeg."

NAAMSBEKENDHEID VERGROTEN

Momenteel werkt SCST hard aan haar bekendheid. Zo is ze bijvoorbeeld vertegenwoordigd in het gemeentelijke project OMMA (Ouderen met een Migratie Achtergrond) en de Tilburgse Seniorenraad. Er zijn banden met de

Kijk voor meer informatie op www.scst.nl of www.facebook.com/caribischeseniorentilburg

Slechts € 15,- Voor 3 hoofdgerechten!

- Hollandse hachee, rode bietjes, puree
- Kalkoenbiefstukjes, tuinbonen, aardappeltjes
- Kibbeling, Mexicaanse groenten en krieltjes
- Runderstooflapje, rode kool appel en puree
- Halskarbonade, witlof met spek en krieltjes
- Babi pangang, groenten ananas, bami goreng
- Kip saté, nasi goreng met Indische groenten
- Gebakken zalmfilet, bladspinazie en puree

KIES 3 MAALTIJDEN

Stuur de bon (frankeren is niet nodig!) in een envelop naar:
Stichting Maaltijdenexpres (ANBI)
Antwoordnummer 60779, 5000WB Tilburg

Gratis bezorging!

Knip uit
Stuur op!

Naam _____ (m/v)
Adres _____ 2022
Postcode _____ Telefoon _____
Woonplaats _____

Wij nemen contact met u op in verband met de bezorging.

Bel (013) 544 2513
Informeer voor korting: Thuiszorg, KBO, of Begeleid Wonen.

Als ANBI-stichting, welzijnszorgorganisatie werken wij binnen de kaders van het WMO-beleid. Vaste bezorgers in herkenbare bedrijfskleding. Bekend bij thuiszorgorganisaties en gemeenten. Aanbieding éénmalig alleen voor nieuwe klanten. Informeer naar onze speciale kortingen. Koelverse maaltijden blijven minimaal een week houdbaar in uw koelkast.

Op zoek naar contact: 72 jarige man, Bourgondiër, vijf jaar weduwnaar, zoekt een leuke, lieve vrouw om erop uit te gaan naar bos en natuur en om uit eten te gaan. Ben je tussen de 65 en 75 jaar en ben je het alleen zijn beu, reageer dan onder nummer 2022-4-1.

Op zoek naar contact: 76 jarige man, weduwnaar, in bezit van auto, zoekt een spontane (slanke) dame tussen de 70 - 75 jaar (liefst omgeving Reeshof) om samen leuke dingen te ondernemen. Maak graag dagtrippjes, wandel graag, af en toe een hapje eten en drinken. Wie durft het aan? Reactiesonder nummer 2022-4-2.

Op zoek naar contact: Marian (62) zoekt een vrouwelijk fietsmaatje om samen in de natuur rondom Tilburg te fietsen. Marian houdt van kunst. Het lijkt haar dan ook leuk om samen met het fietsmaatje ter plekke natuurtekeningen te maken. Reacties onder nummer 2022-4-3.

Gezocht: garen voor brei- en haakclub. De dames van deze club breien en haken voor mensen in de Oostbloklanden. Heeft u nog garen over voor deze club, dan kunt u contact opnemen met Nicolette van den Bosch via 013 - 463 67 74 / 06 - 126 30 468 of n.j.m.vandenbosch@outlook.com

Te koop aangeboden: hogedrukreiniger met terrasborstel, compleet. Merk: Karcher. Nieuw, nooit gebruikt. Prijs: €150,-. Informatie: 06 - 291 28 473.

Gezocht: mevrouw Moerdijk zoekt een elektrisch, hand bedienbaar voetenbankje. Als u deze te koop aanbiedt, zal ze u royaal bekostigen. U kunt contact opnemen via 013 - 762 08 38.

TILBURGSE MAATJES GEZOCHT

Een meneer (71) zou graag een positief maatje willen om gezellig te kletsen, eventueel samen naar winkelcentrum Heyhoef te gaan of samen wat te knutselen aan technische apparaten.

Een mevrouw (74) wil graag haar conditie verbeteren door te gaan wandelen; dat doet ze het liefst samen met iemand. Thuis een kopje koffie drinken en kletsen vindt ze ook heel gezellig!

Heeft u interesse om maatje te worden? Neem contact op met Kina Balentien: 06 - 830 42 276 of kinabalentien-vanmaanen@contourdetwern.nl

AUTOMAATJE ZOEKT CHAUFFEURS

ANWM Automaatje is op zoek naar chauffeurs in Tilburg Oud-Noord. Heeft u een eigen auto? En heeft u tijd en zin om met een plaatsgenoot op stap te gaan? Neem contact op met PASCALLE van Poppel, coördinator ANWB AutoMaatje Tilburg, via 06 - 813 30 298 of pascallevanpoppel@contourdetwern.nl

Gratis advertentie zetten in deze rubriek? Dan kan (schriftelijk) via redactie De Draad, Spoorlaan 444, 5038 CH Tilburg of via dedraad@contourdetwern.nl

NIEUWSGAREN

CREATIEF ATELIER HET LAAR NU OOK VOOR WIJKBEWONERS

In het Creatief Atelier van Het Laar kunnen bewoners tekenen, schilderen, weven, kleien en houtbewerken. Het Creatief Atelier is nu ook voor wijkbewoners toegankelijk. Ook zijn er allerlei workshops: mozaïeken, vazen beschilderen, tassen weven, dromenvangers en sieraden maken. Woont u in de buurt en wilt u graag een keer deelnemen? Bel dan 013 - 465 77 00 en vraag naar Er-op-Uit of Fiona van Rossem. Adres: GeneraalWinkelmanstraat 175, Tilburg.

13 OKTOBER SUPERPUNCH IN DE PONT

SuperPunch is een programma met live performances, talks, concerten, theater en DJ's. De eerste editie van SuperPunch vindt plaats op 13 oktober van 17.00 uur tot 21.00 uur in Museum de Pont en wordt ingevuld door programmamaker Amber Dijs en uitvoerend producent Pien Rutten. Aarzel niet, de toegang is gratis. Museum De Pont, Wilhelminapark 1, Tilburg.

16 OKTOBER UNDERCOVER BIJ MATINEE SUNDAYS BIJ DE HARMONIE

Op zondag 16 oktober treedt coverband Undercover van 15.00 tot 18.00 op in de Harmonie, Stationsstraat 26 in Tilburg. Undercover speelt oude en nieuwe soul én funkcovers. De entree is gratis.

17 OKT – 11 NOV EXPOSITIE FOTOGROEP 'UT CLICKT' IN DE SCHALM

Fotogroep Ut Clickt exposeert vanaf 17 oktober in Cultureel Centrum De Schalm in Berkel-Enschot. Die tien fotografen van Ut Clickt laten heel uiteenlopend werk zien: van landschapsfotografie tot straatfotografie. De expositie duurt tot 11 november, entree is gratis.

10 NOVEMBER T-CAFE IN BIBLIOTHEEK LOCHAL

Bij het gratis initiatief T-Café van Broodje Aap & Linke Soep, de Bibliotheek LocHal en Taalhuis MST Tilburg kunnen nieuwkomers de stad en elkaar leren kennen. Het eerstvolgende gratis T-Café is op 10 november van 15.30 uur tot 17.00 uur in Bibliotheek LocHal, Burg. Brokxlaan 1000, Tilburg.

11 T/M 13 NOVEMBER OPEN ATELIER WEEKEND STICHTING ATELIERS

Van 11 t/m 13 november opent Stichting Ateliers de deuren van alle tien haar panden tijdens het Open Atelier Weekend. Onder meer in Carré, NS-16, Goretti, Gershwin, Dröge en RBO10 is een rijke variatie aan tal van kunstvormen te zien. Kijk voor meer informatie op www.atelierstilburg.nl

MAAK VAN JE OUDE DAG EEN NIEUWE DAG

ZORG WAAR U ZICH GOED BIJ VOELT

Naarmate u ouder wordt, verandert uw leven. Dat heeft gevolgen voor waar en hoe u woont. Liever houdt u het allemaal bij het oude, maar soms is het tijd voor een verandering. De Wever maakt van die verandering een verbetering. Wij ondersteunen u bij die verandering en helpen u bij het vinden van de zorg die het beste bij u past. Stel ons al uw vragen, zodat wij weten wat u belangrijk vindt. Zo krijgt u van ons de zorg en ondersteuning waarbij u zich goed voelt.

Kijk op deweaver.nl voor meer informatie.

Thuiszorg Het Laar

Het Laar zet zich in om u het leven te laten leiden zoals u dat wenst. Of het nu gaat om wonen, zorg, eten en drinken of bijvoorbeeld kunst en cultuur, samen met Het Laar blijft u langer zelfstandig. Wist u bijvoorbeeld dat Het Laar ook thuiszorg en dagbesteding biedt?

www.hetlaar.nl

Clubs & verenigingen

CANTIQUA	LIEDERTAFEL	POSTDUIF
CARAIBEN	LOTGENOOT	REUZEN
CLUBMIDDAG	MIGRANTEN	SENIOREN
GILDE	MOESTUIN	TRADITIE
GROEP	MUZIEK	VANGNETWERK
IKINCIBAHAR	PETANQUE	VERBINDING
KUMPULAN	PHILHARMONIE	VRIJWILLIGER

I	L	N	E	D	E	N	E	B	I	A	R	A	C	
R	G	E	E	M	O	E	S	T	U	I	N	V	E	
N	R	T	F	V	E	S	E	N	I	O	R	E	N	
I	O	N	V	A	N	G	N	E	T	W	E	R	K	
K	E	A	R	R	T	R	E	U	Z	E	N	B	L	
I	P	R	D	I	I	J	R	E	N	T	E	E	I	O
N	E	G	N	E	I	W	E	D	L	I	G	N	T	
C	T	I	G	E	I	T	I	D	A	R	T	D	G	
I	A	M	U	Z	I	E	K	L	E	E	N	I	E	
B	N	A	L	U	P	M	U	K	L	I	C	N	N	
A	Q	C	A	N	T	I	Q	U	A	I	L	G	O	
H	U	C	L	U	B	M	I	D	D	A	G	L	O	
A	E	U	B	F	I	U	D	T	S	O	P	E	T	
R	P	H	I	L	H	A	R	M	O	N	I	E	R	

Oplossing

Stuur uw antwoord voor 4 november naar: Redactie De Draad | Spoorlaan 444 | 5038 CH, Tilburg of naar dedraad@contourdetwern.nl

Lotgenoten

Veel mensen vinden het fijn om hun vreugde en verdriet met gelijkgestemden te delen. Ze vinden troost en afleiding bij mensen die hetzelfde hebben meegemaakt of hetzelfde mankeren. Even je verhaal doen of een activiteit ondernemen, zonder uitleg en zonder vooroordeel.

NETWERK VOOR BLINDEN EN SLECHTZIENDEN

Het Netwerk voor Blinden en Slechtzienden in Tilburg bestaat sinds september 1988. Iedere woensdagmiddag komen zo'n twintig deelnemers bij elkaar om koffie te drinken, spelletjes te spelen en nieuwtjes uit te wisselen. Doordat het aantal vrijwilligers in korte tijd terugliep van zeven naar drie zijn ze op zoek naar nieuw bloed.

Paula Wolf is één van de drie vrijwilligers die iedere woensdag van 14.00 tot 16.00 uur aanwezig is in wijkcentrum De Baselaer om de netwerkgroep te begeleiden. Samen met Frank en Ton helpt ze bij het koffieschenken, het Rummikubben, sjoelen of scrabbelen. "We hebben veel spellen in aangepaste vorm. Na corona hebben een paar vrijwilligers zich teruggetrokken. En een aantal van onze vrijwilligers is ermee gestopt omdat ze te oud werden: zij waren de tachtig al ruim gepasseerd."

UITWISSELING VAN INFORMATIE

Het Netwerk voor Blinden en Slechtzienden werd ruim dertig jaar geleden speciaal opgericht voor thuiswonende ouderen met een visuele beperking. Een keer per week kwamen ze op een vast tijdstip bij elkaar om informatie met elkaar uit te wisselen en elkaar op de hoogte te stellen van bijvoorbeeld gemeentelijke regelingen. Die uitwisseling van informatie vindt nog steeds plaats. Bijvoorbeeld als het gaat om de WMO of gratis begeleiding in het openbaar vervoer of de regiotaaxi. Maar er is ook tijd voor gezelligheid; bijkletsen met een kopje koffie met iets lekkers of spelletjes spelen. Veel van de deelnemers zijn al heel lang lid. Toen de groep in coronatijd niet bij elkaar mocht komen, werd een belcirkel in het leven geroepen. Zo bleven mensen toch met elkaar in contact.

GEZELLIG LANGSKOMEN

Marij is al vanaf het 2000 lid van het netwerk. "Ik kom iedere week met veel plezier naar het wijkcentrum. Het is altijd heel leuk. Je bent er even tussenuit en je vangt altijd wel handige informatie op. Vroeger gingen we ook wel naar scholen om voorlichting te geven en waren er meer deelnemers. De jeugd zet tegenwoordig heel veel digitale hulpmiddelen in en doet veel online. Maar ze zijn zeker welkom hoor: kom maar gezellig langs."

NIEUWE VRIJWILLIGERS GEZOCHT

Om de wekelijkse bijeenkomsten van het netwerk ook in de toekomst door te kunnen laten gaan, zijn ze op zoek naar nieuwe vrijwilligers. Paula: "Mensen die graag een handje willen helpen, eigen initiatief tonen, willen ondersteunen bij activiteiten, en voldoening krijgen van blijde gezichten zijn van harte welkom."

Wil je jezelf aanmelden als deelnemer voor het Netwerk voor Blinden en Slechtzienden of jezelf aanmelden als vrijwilliger, neem dan contact op met Mimount Lahraoui via mimountlahraoui@contourdetwern.nl of 06 - 836 93 041. Aanmelden voor de nieuwsbrief kan via www.facebook.com/blindslechtziendTilburg.

DE ONVERGETELIJKE KOOKCLUB

Bij de Onvergetelijke Kookclub koken en eten mensen met dementie en hun dierbaren een heerlijke driegangenmaaltijd. De geur en smaak van het eten brengen herinneringen naar boven, het te volgen recept houdt de hersenen scherp, en de sociale contacten zorgen ervoor dat mensen uit hun isolement komen. Een heilzaam en positief recept!

De Onvergetelijke Kookclub is een initiatief van Alzheimer Nederland in samenwerking met Resto VanHarte, ondersteund door de Nationale Postcode Loterij. Er zijn dertig

kookclubs van start gegaan, verspreid over het hele land. Afgelopen april was de Tilburgse kookclub een feit; plaats van handeling was De Symfonie in Tilburg-Noord. Een logische stap, omdat Resto VanHarte al in De Symfonie is gevestigd. Coördinator Angelique Smulders van De Onvergetelijke Kookclub in Tilburg kijkt trots terug op de afgelopen vijf maanden: "Elke tweede woensdag van de maand is het een feest om te zien hoe mensen met dementie ervaren, door samen met hun partner, familielid, vriend of mantelzorger een lekkere maaltijd te koken en eten." De deelnemers worden ondersteund door een professionele kok en vrijwilligers van Alzheimer Nederland. Angelique: "Plezier beleven aan wat nog wél kan en een gezellig avondje uit staan centraal. Doordat mensen met dementie zowel vrijwilligers als dierbaren van anderen ontmoeten, wordt hun sociale leven vergroot. Ze krijgen weer het gevoel erbij te horen en er niet alleen voor te staan."

KOKEN PRIKKELT DE HERSENEN

De deelnemers bereiden in principe de maaltijd; de kok en de vrijwilligers verrichten het voorbereidende werk, zorgen dat alles op tijd klaarstaat en ondersteunen bij het koken. Het recept staat dan ook uitgeschreven in een stappenplan, zodat het voor iedereen makkelijk te volgen is. Angelique: "Koken prikkelt de hersenen en brengt herinneringen naar boven. Bij de smaak van gember gingen bij een deelnemer de lichtjes in de ogen aan. Hij herinnerde zich zijn favoriete recept. Bij een vrouw die in zichzelf gekeerd was, ontdekten we dat ze graag de tafel dekte. Het bracht haar terug naar haar eigen jeugd, hoe haar moeder de tafel dekte voor het grote gezin. En hoe ze groente uit eigen tuin aten. De verhalen die loskomen en gedeeld worden maken de avond onvergetelijk!"

Heeft u dementie of kent u iemand met dementie en wilt u ook gezellig samen koken met anderen? Neem dan contact op met Angelique Smulders via a.smulders@alzheimervrijwilligers.nl of via kookclub.tilburg@alzheimervrijwilligers.nl

VANGNETWERK IN TILBURG ZUID

Sinds vier jaar is er in Tilburg Zuid een vangnetwerk actief in wijkcentrum Nieuwe Stede. Wekelijks komen zo'n twintig deelnemers bij elkaar om samen de lunch klaar te maken, hun sociale contacten te onderhouden en samen te eten. Sociaal werker Silvia van Dijk ondersteunt de lunchgroep waar nodig. "Eigenlijk is het mijn taak om op mijn handen te blijven zitten."

Bij een vangnetwerk organiseert een groep deelnemers wekelijks activiteiten voor en met elkaar. Het doel is om mensen met minder sterke sociale vaardigheden een

veilige plek te bieden. Zodat ze sociale contacten kunnen aangaan, hun sociale vaardigheden kunnen versterken en kunnen blijven meedoen in de maatschappij. Silvia: "Vier jaar geleden zijn er in Tilburg twee pilots met vangnetwerken gestart: één in Noord en één in Zuid. Onze lunchgroep heeft inmiddels zo'n 25 deelnemers: de leeftijd varieert van 35 tot 90."

VRIENDSCHAPPEN ONTSTAAN

Silvia heeft in de afgelopen drie-en-een-half jaar dat zij het vangnetwerk begeleidt hele mooie dingen zien ontstaan. "Je merkt dat er heel veel gebeurt. Ik heb onderlinge vriendschappen zien opbloeien. Mensen die bij elkaar gaan kaarten, bij elkaar gaan eten. Sommigen hebben alleen behoefte aan het wekelijks samenkomen, anderen hebben juist behoefte aan meer. Een tijd geleden was één deelnemer geopereerd aan haar knie: een week later hoor je dan dat er al vier deelnemers bij haar op visite zijn geweest. Dan denk ik wow... Dat zijn mooie dingen. En soms is er verdriet. Dan vangen de leden elkaar op."

Wieggers Kunstgebitten: voor kwaliteit en service!

Heeft u een kunstgebit of een implantaatprothese nodig? Dan bent u bij ons aan het beste adres! Ook voor reparaties, het opnieuw passend maken van uw huidige gebit, een frameprothese of een antisnurkbeugel staan wij voor u klaar.

Berkenrodelaan 99 | 5043WH Tilburg | Bel 013 - 20 33 599 voor een afspraak
E: maarten@wieggerskunstgebitten.nl | www.wieggerskunstgebitten.nl

Nieuw: digitale mondscan

Met onze 3D mondscanner wordt het aanmeten van een prothese voor u een stuk prettiger. Het lastige 'happen' hoeft vaak niet meer en de pasvorm is uit de kunst!

Kunstgebit aan huis én haal- en brengservice mogelijk!

Bent u niet goed ter been? Dan halen we u op en brengen u weer netjes thuis. Of we komen bij u aan huis het gebit aanmeten. Aan die extra service zitten geen extra kosten verbonden. Ook voor reparaties of aanpassingen bij pijnklachten komen we naar u toe. Deze service is er voor iedereen!

Een vertrouwd gezicht

Wieggers kunstgebitten is al meer dan 25 jaar een begrip in Tilburg en de Reeshof. En sinds 2018 is de tandprothetische praktijk terug aan de Berkenrodelaan 99 in Tilburg. Wij werken ook voor De Wever en voor Thebe. Wij zijn aangesloten bij alle zorgverzekeraars, HKZ gecertificeerd en lid van de Organisatie Nederlandse Tandprothetici.

**Onze praktijk-hygiëne is conform de landelijke OMT-richtlijnen
VEILIGHEID STAAT BIJ ONS VOOROP**

> VAN DEELNEMER NAAR VRIJWILLIGER

Nadat hij drie jaar geleden ziek was geworden, sloot ook Theo zich aan bij de lunchgroep. Inmiddels doet hij de boekhouding, haalt hij iedere week twee dames op die niet met eigen vervoer naar de Nieuwe Stede kunnen komen, en verzorgt hij samen met Jan iedere vrijdag een spelletjesochtend in wijkcentrum Spijkerbeemden. Silvia: "Het is mooi om te zien dat mensen hier succeservaringen opdoen. Sommigen groeien zelfs door van deelnemer naar vrijwilliger." Theo: "Mijn vrouw werkt nog; één dag in de week is ze vrij en dan gaan we samen leuke dingen doen. Op andere dagen ben ik blij dat ik me op deze manier nuttig kan maken."

AF EN TOE INSPRINGEN

Als de deelnemers elkaar niet zien, dan communiceren ze met elkaar via de WhatsApp-groep. Silvia: "Dat is een heel actieve groep. Als ik na het weekend kijk, staan er soms wel een paar honderd berichten in. Dat begint 's ochtends al met goedemorgen. Ik lees de app vaak even door en dan weet je precies hoe de mensen in hun vel zitten. Af en toe moet je inspringen, dan wordt het te heftig. Maar vaak laten we de dingen gewoon gebeuren. Dan lossen ze het zelf op. Dat is ook precies de gedachte achter de vangnetwerken: laat mensen zoveel mogelijk zelf doen."

Meer informatie via Silvia van Dijk:
silviavandijk@contourdetwern.nl of bel 06 - 575 80 723.

WEDUWEN EN WEDUWNAARS

Elke week kunnen mensen die hun partner hebben verloren binnenlopen bij de inloop van het netwerk voor Weduwen en Weduwnaars in wijkcentra De Poorten en De Heyhoef. Hier kunnen ze terecht voor steun van lotgenoten.

geleden. Bij de contactcirkel sta ik niet meer alleen in mijn verdriet. Ik deel mijn herinneringen; dat geeft troost." Ook Ben vond veel soelaas bij het netwerk. Na het overlijden van zijn vrouw voelde hij zich alleen en onbegrepen. Ben: "Mensen zeggen na drie maanden dat ze het nu wel weten. Bij het netwerk vond ik wél steun en begrip. Daarom ben ik ook vrijwilliger geworden; eerst bij de inloop en later bij de bezoeken en een van de contactcirkels. Ik kan mensen de steun en begrip geven, die ik zelf niet kreeg. Hierdoor groei en bloei je zelf ook."

JE LEVEN WEER OPPAKKEN

Sociaal werker Kitty Lumens ondersteunt de inloop in De Poorten. "Deelnemers kunnen vrij binnenlopen; of het overlijden van hun partner nu lang of kort geleden is. Vrijwilligers zijn ervaringsdeskundig en begrijpen uit ervaring hoe diep een overlijden in kan grijpen in je leven. Daarnaast draait de inloop ook om ontspanning en gezelligheid." Bij een kennismakingsgesprek met de deelnemer wordt gepeild aan welke activiteiten van het netwerk behoefte is. Kitty: "Dat kan een bezoeken dienst bij je thuis zijn, een inloop, de contactcirkels, Qi Gong, het koor, de dansavond..."

MEER GELUKSMOMENTEN

Conny beaamt dat: "Bij de contactcirkel heb ik beter geleerd om naar mezelf te luisteren, en weet ik beter hoe ik alleen door het leven moet gaan. Ik pak ook meer geluksmomenten: een fijn boek lezen, mediteren of luisteren naar een vogeltje. Die geluksmomenten creëren we overigens ook samen met de groep. Met een mooie wandeling, een lekkere lunch of een rondvaart."

IK STA NIET ALLEEN IN MIJN VERDRIET

Conny is deelnemer van de contactcirkel. Hier praat ze maandelijks over verlies, rouwverwerking en mentale gezondheid. Conny: "Mijn partner overleed drie jaar

WEER VAN BETEKENIS ZIJN

Kitty is trots op het netwerk. Hoe mensen samen hun leven weer oppakken, maar ook hoe ze vrijwilliger worden. Kitty: "Door het vrijwilligerswerk voelen ze zich weer van betekenis. Ze helpen hen het leven weer op te pakken door een veilige omgeving voor hen te creëren waarin ze welkom zijn met hun verdriet. Hiermee helpen ze niet alleen anderen, maar ook zichzelf. Hoe mooi is dat?"

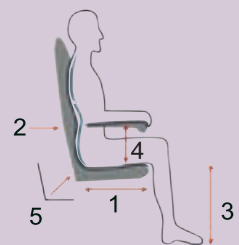
De gratis inloop in De Poorten is elke maandagochtend van 10.00 tot 11.30. De inloopochtend in De Heyhoef is elke donderdag van 10.00 tot 12.00 en kost €1. Meer informatie via Kitty Lumens: kittylumens@contourdetwern.nl of 06 - 236 45 033.

Ergonomisch Zitcomfort Voorkom klachten door juiste zithouding

Zitspecialist
Miranda van Wijk
De 5 basis voorwaarden
voor verantwoord zitten

1. de juiste zitdiepte
2. de juiste lendensteun
3. de juiste zithoogte
4. de juiste armleggerhoogte
5. de juiste zithoek

VAN WIJK
ZITSPECIALIST

- Zit u niet goed in uw bank of fauteuil?
- Heeft u regelmatig last van uw rug?
- Heeft u steeds meer moeite met opstaan?
- Wilt u klachten voorkomen?

Laat u dan eens adviseren voor een écht goede stoel.

fitFORM

Kerkstraat 91A Oisterwijk T: 013 - 521 22 23 www.vanwijkzitspecialist.nl

DE PASSIE VAN... NONGKA PUMKAEW

De Tilburgse volkstuinvereniging 't Leijpark telt zo'n 170 leden, van wie verschillende een niet-Europese achtergrond hebben. Dat geldt ook voor Nongka Pumkaew die in 1966 geboren werd in Thailand en langs liefdeswegen in Nederland terecht kwam. Zonder overdrijving kun je zeggen dat haar tuin haar lust en leven is. 'Tuin' is trouwens zwak uitgedrukt, want de Thaise heeft liefst 700 vierkante meter tot haar beschikking – pakweg zeven keer zoveel als de meeste leden. En dan te weten dat zij ook nog twee vriendelijke, oudere Chinese dames de helpende hand biedt in hùn kassen en tuinen. Geen wonder dat het moeilijk is om even tijd vrij te maken voor een interviewtje. Groene vingers heeft Nongka bepaald niet van een vreemde. "Mijn vader en moeder hadden een boerderij", vertelt ze. "En zelf heb ik in Thailand nog 10 hectare grond met groente en fruit en drie huizen die door mijn broer en schoonzus beheerd worden. We zijn daar helemaal zelfvoorzienend – op de rijst na."

HEFTRUCKCHAUFFEUR

Ze was 21 toen ze in 1987 naar Nederland kwam als echtgenote van een Nederlander die ze tijdens zijn vakantie in Thailand had leren kennen. De afgelopen decennia werkte ze in uiteenlopende beroepen, van masseuse tot heftruckchauffeur. Dat laatste in de zaak van haar man. Na diens overlijden verhuisde ze in 2006 naar Tilburg, de woonplaats van haar huidige echtgenoot. Lachend: "Ik heb gezegd: als ik geen volkstuin krijg, kom ik niet naar Tilburg." Tot vier jaar terug werkte ze als kokkin in een Thais restaurant in Breda. "En toen heb ik mezelf een pensioen gegeven." Dat kon mede dankzij haar spaarzaamheid. "Ik maak ook altijd mijn eigen kleren." Ze ging overigens bepaald niet luieren of lanterfanten. "Eerst ben ik begonnen met het regelmatig opruimen van zwerfafval in mijn woonwijk Groenewoud en Broekhoven. Waarom? Omdat ik Nederland dankbaar ben voor alle mogelijkheden die ik hier gekregen heb."

HEMEL

Het pensioen betekende ook dat ze nóg meer tijd kreeg om van haar volkstuin een waar paradijsje te maken waar je - om een kleine greep te doen - wel 50 kleuren dahlia's kunt bewonderen, manshoge blauwebessenstruiken vindt en diverse exotische groenten zoals kousenband en luffa ofwel sponskomkommer. Nongka: "De volkstuin betekent voor mij: elkaar geven, ruilen, helpen, samen opbouwen, samen delen. Als boeddhist heb ik geleerd dat je na je dood naar de hel gaat of naar de hemel. Maar ik wil nu al in de hemel leven door te geven en te delen."

Wilt u ook graag met uw hobby of andere passie in deze rubriek staan? Stuur dan een berichtje naar De Draad via dedraad@contourdetwern.nl.

100 JAAR THUISKOMEN BIJ CANTIQUA

Gemengd Koor Cantiqua bestaat honderd jaar! Het eeuwfeest wordt dit jaar gevierd met een reünie, een muzikale tournee, een feestelijke mis, een uitstapje en een concert in de concertzaal. Met de enthousiaste koorleden **Frans en Lia de Kok** blikken we terug op een eeuw Cantiqua.

Een van de beroemde feestavonden bij Cantiqua

Tekst Hans Peters | Fotografie Archief Cantiqua

Op 17 december 1922 zag Het Lovens Koor het levenslicht, een jaar na de bouw van de Lovense Kerk. Pastoor Mannaerts en dirigent Pierre Baars begeleidden het toenmalige mannen- en jongenskoor, pas later zouden er vrouwen bijkomen. Pierre Baars bleef dirigent tot 1953. Na hem volgden vele dirigenten, van wie Henk van Doorn speciaal vermelding verdient. Hij is niet alleen de langstzittende dirigent, hij diende van 1953 tot 2004, maar was ook verantwoordelijk voor een flinke uitbreiding van het repertoire van het koor met werken van klassieke componisten als Casali, Fauré, Mozart, Haydn, Händel en Kodaly.

TOEN IK NOG EEN MEISJE WAS...

Pas in 1965 startte het dameskoor: de meisjes sloten zich aan bij het jongenskoor. Lia de Kok kan zich dit als de dag van gisteren herinneren: "Ik ben geboren en getogen in Loven. Toen ik tien was, kwam Henk van Doorn in 1965 bij onze meisjesschool langs. Hij was zowel dirigent als hoofd van de jongensschool. Hij zocht nachtegaaltjes voor het kinderkoor. Ik mocht een stukje zingen en... daar begon mijn koorgeschiedenis. Aanvankelijk zongen we samen met de jongens maar zodra zij de baard in de keel kregen, werd er een apart meisjeskoor opgericht: Het Dametjeskoor. Ik was soliste en stond vooraan. Tijdens het enthousiast dirigeren zwaaide Henk weleens mijn bril van mijn neus." Het Dametjeskoor hield jammer genoeg al snel op te bestaan. De jonge dames gingen in andere steden studeren en er was geen nieuwe aanwas. Lia: "In 1975 sloot ik me aan bij het dameskoor."

Haar man Frans, die Lia in 1973 tijdens carnaval had leren kennen, sluit zich ook aan bij het koor. Lia: "We zagen elkaar weinig want Frans studeerde in Wageningen. Om toch zoveel mogelijk bij me te kunnen zijn, werd hij lid van het koor. Na de repetitie hing iedereen tot in de vroege uurtjes – de zogenaamde derde helft – aan de bar van het patronaatsgebouw van de Lovense kerk. Met na afloop soms een Broodje Jantje in elk handje." Frans haakt daarop in. "Die gezellige, saamhorige sfeer is me altijd bijgebleven. En die sfeer is er nog. Cantiqua voelt als één grote familie."

SUCCESVOLLE JAREN

Zong het koor voornamelijk tijdens missen in de eigen kerk, vanaf de jaren zeventig trad het koor ook op bij grote uitvoeringen in regionale kerken. Het ledenaantal was inmiddels flink uitgebreid, bijvoorbeeld doordat de kerk in de Besterd in 1972 de deuren sloot. Een aantal koorleden van de Besterd sloten zich aan, waarna het Gemengd Koor Loven maar liefst 116 koorleden telde. In datzelfde jaar werd het vijftigjarig bestaan van het koor gevierd: ter ere daarvan werd een langspeelplaat opgenomen.

Stond het koor al goed op de kaart, in 1982 gaf Henk van Doorn het koor een flinke impuls met de organisatie van grotere koorwerken waaronder oratoria: muziekstukken gebaseerd op bijbelteksten. Om die oratoria goed tot uitvoering te brengen, moest worden uitgeweken naar grotere locaties waaronder de stadsschouwburg. Door hun grootse opzet, vergelijk ze met opera, maar dan zonder dans, toneel en kostuums, kunnen ze meestal niet in de kerk worden gehouden. In 1982 was het eerste oratorium van het koor een feit: de Elias van Mendelssohn. Frans: "Nog steeds mijn favoriete stuk."

TWEEDE LANGSPEELPLAAT

In hetzelfde jaar, we spreken nog steeds 1982, werd een tweede langspeelplaat uitgebracht, met kerstliederen. Lia: "Tijdens de opnames moesten we tot diep in de nacht doorzingen. En kregen we lepels honing om de kelen te smeren." Frans: "En om te voorkomen dat je geluiden van auto's op de opname zou horen, werd de hele Enschootsestraat voor verkeer afgesloten." De meerdaagse koorreis naar Echternach vormt het derde hoogtepunt van het koor. Met een mis in de lokale basiliek en een openluchtconcert in Berdorf. Lia: "Daarna volgden vele koorreizen. Bijvoorbeeld naar Mechelen, Leuven, Gent, Brugge, Aken en Leeuwarden. Elke keer luisterden we de Eucharistieviering op in een lokale kerk." Frans: "En vergeet de sociale activiteiten van het koor ook niet. Onvergetelijk! Het jaarlijkse Caecilia-feest, de bonte avonden met thema's als Suske en Wiske, Japan, Efteling, Rock 'n Roll en Duizend-en-Eén Nacht, met een buikdanseres die met een echte python danste... Ze staan stuk voor stuk in de hoofden van de koorleden gegrift!"

DONKERE WOLKEN

De jaren tachtig en negentig van de vorige eeuw vormden de absolute topjaren van het koor: succesvolle concerten in de eigen kerk, Koningshoeven en de kerk van Waalwijk, een opname voor NCRV-radio en drie oratoria in de stadsschouwburg. Maar na die zonovergoten jaren, pakken zich donkere wolken samen boven het koor. In 1995 kreeg het koor te horen dat de Lovense kerk op termijn zou sluiten: een drama dat zich uiteindelijk in 2001 voltrekt. Lia: "De sloop trof ons als een mokerslag. We waren niet alleen onze kerk kwijt, met de prachtige bogen, zuilen en mozaïeken, maar ook ons thuis." Het dakloze koor vond de afgelopen twee decennia onderdak in respectievelijk De Baselaer, de Mariakerk, de Antoniuskerk, basisschool Cocoon en de laatste drie jaar in MFA De Symfonie. In die periode onderging het oorspronkelijke Gemengd Koor Loven ook twee naamswijzigingen. Nadat het Gemengd Koor Loven was samengevoegd met het parochiekoor van de Besterd, veranderde in 1995 de naam in Gemengd Koor Loven Besterd. En na de sloop van de Lovense Kerk wilde men niet meer met vroegere parochies geassocieerd worden: dus volgde in 2002 een nieuwe naamswijziging: Cantiqua.

Het eerste deel van de naam verwijst naar het Latijnse canti (zingen) en het tweede naar qua (kwaliteit). Kwaliteit voor zingen dus. Lia: "Toch kennen veel mensen ons nog als Gemengd Koor Loven."

THE SHOW MUST GO ON

En er volgt nog een donkere periode voor Cantiqua. Nauwelijks een jaar nadat Henk van Doorn het stokje aan de huidige dirigent Arjan van Baest heeft overgedragen overlijdt hij. Lia: "Alweer een diepe impact op ons familiale koor. Uiteraard hebben we met het koor bij zijn uitvaart gezongen." Na de donkere perioden breekt er gelukkig ook weer licht door. Mede door de nieuwe koers die dirigent van Baest vaart, floreert het koor als nooit tevoren en is het tegenwoordig opgedeeld in drie geledingen: Cantiqua Klassiek (het voormalige kerkkoor met dito liederen) Cantiqua Concert (concertkoor met moderne composities van hedendaagse klassieke componisten) en Cantiqua Schola (Gregoriaans). Nadat in 2020 Henk de Croon overlijdt, de jarenlange vaste begeleider op orgel en piano en de grote animator van de Gregoriaanse zang, wordt de afdeling Schola opgeheven.

2022 staat in het teken van festiviteiten. Lia: "De reünie was geweldig; het was een feest van herkenning. En een hele eero om de Tilburgse Ereprent te krijgen van de burgemeester. Maar ook het beeldje van de Christelijke Zangerbond dat nu rouleert bij de leden, is heel speciaal. Met dank aan het huidige artistieke trio: dirigent van het concertkoor Arjan van Baest, dirigente van het kerkkoor Gabriëlla Clout en begeleider Maurick Reuser. Frans: "Het is mooi om te zien hoe het koor met de tijd is meegegaan. Op een groepsfoto uit 1942 staat iedereen netjes in het gelid. Bij onze huidige groepsfoto gooien we uitbundig onze koorboeken omhoog!" Lia: "Werd je vroeger door de pastoor vanaf de kansel vermanend toegesproken als je iets te luidruchtig was, vandaag vragen we ons af of je ziek bent als je stil bent bij de repetities."

Op 5 november houdt Cantiqua in de concertzaal het concert 'Ode aan Caecilia', de patroonheilige van de muziek. Kaarten à € 28 zijn verkrijgbaar via de Ticketservice van Theaters Tilburg - www.theaterstilburg.nl | 013 - 543 22 20 | www.cantiqua.nl

WORD BEZORGER VAN DE DRAAD

Fijn wandelen en ook nog een zakcentje bijverdienen? We zijn op zoek naar bezorgers!

Berkel-Enschot, ca. 926 adressen, vergoeding € 69,45
Tilburg: Kwaadeindstraat, Pijliserstraat, Berlagelhof, Alleenhouderstraat, ca. 816 adressen, vergoeding € 61,20.

Per januari 2023 | Tilburg, Groenewoud: 1.243 adressen, vergoeding € 93,25

De pakketten met De Draad worden bij u thuis afgeleverd en u mag een week over de bezorging doen aan de hand van een adressenlijst. Hebt u vragen, stel ze gerust via brigitteschoggers@contourdetwern.nl

OPROEP LEDEN LEZERSPANEL

We zijn heel benieuwd wat onze lezers van de Draad vinden. Daarom gaan we ons lezerspanel opnieuw leven in blazen. Wilt u lid worden van ons lezerspanel? Stuur dan een e-mail naar etiennevanbreugel@contourdetwern.nl of bel naar 013 - 583 99 99 en vraag naar Etiënne van Breugel.

REAGEREN OP DEZE DRAAD?

Neem contact op met de redactie van De Draad, Spoorlaan 444, 5038 CH Tilburg of postbus 3078, 5003 DB Tilburg, 013 - 583 99 99 of dedraad@contourdetwern.nl **Kijk ook op onze website, www.dedraadmagazine.nl of volg ons op Facebook www.facebook.com/dedraadmagazine**

DE VOLGENDE DRAAD

De vijfde editie van De Draad in 2022 wordt verspreid tussen 9 en 16 december. De sluitingsdatum voor de kopij is vrijdag 28 oktober. Wilt u De Draad niet meer ontvangen, mail dan uw naam en adres naar dedraad@contourdetwern.nl

DE JUISTE OPLOSSING

van de puzzel in De Draad nummer 3 (2022) was: **ER IS NOG GENOEG TE DOEN NA JE PENSIOEN.** De twee gelukkige prijswinnaars zijn de heer F. van de Gender uit Tilburg en mevrouw M. Aarts uit Udenhout.

VAN HARTE GEFELICITEERD MET JULLIE PRIJS!

WAT U NOG MOET WETEN

Dit is De Draad nummer 4, 2022, jaargang 8. Niets uit deze uitgave mag worden overgenomen zonder toestemming van de redactie. De Draad is een uitgave van Stichting De Draad en ContourdeTwern en verschijnt vijf keer per jaar. De redactie acht zich niet verantwoordelijk voor de juistheid van de teksten van derden zoals in nieuwsberichten en advertenties.

Bereik alle 60-plussers van Tilburg (oplage 37.500 exemplaren) en adverteer in De Draad. Bel 013 - 583 99 99 en vraag naar Hans Peters of mail naar dedraad@contourdetwern.nl

COLOFON

Hoofdredactie
Etiënne van Breugel

Redactioneel
Etiënne van Breugel
Joep Eijkens
Betty Montulet
Hans Peters

Concept & Creatie
Dennis Buster

Fotografie
Archief Cantiqua
Joris Buijs
Joep Eijkens
Tommy de Lange
Hans Peters
Regionaal Archief Tilburg

Acquisitie
Etiënne van Breugel

Oplage
37.500 exemplaren

Verspreiding
Vrijwilligers ContourdeTwern
Diamant-groep

Drukwerk
Moderna Printing

Coverfoto
Joris Buijs

Met dank aan de samenwerkende partners
ContourdeTwern
Gemeente Tilburg
KBO Kring Tilburg
Het Laar
La Poubelle
SMO Traverse
Thebe
De Wever

Vrijwilligerswerk verrijkt mijn leven en ik doe graag iets terug voor de maatschappij.

Tijdens mijn vrijwilligerswerk werk ik samen met collega's en kom ik met veel verschillende mensen in contact.

Vrijwilligersorganisaties in de gemeente Tilburg zijn op zoek naar jou!

Wil jij het verschil maken voor een ander, nieuwe mensen ontmoeten of je talenten en kennis inzetten, neem dan contact op met VrijwilligersTilburg en maak een afspraak bij een van de vrijwilligerspunten.

Samen met jou gaan we op zoek naar vrijwilligerswerk waar jij energie van krijgt en blij van wordt. Er zijn zoveel mogelijkheden om je vrijwillig in te zetten. Ontdek ze allemaal op www.vrijwilligerstilburg.nl.

Benieuwd welk vrijwilligerswerk bij jou past? Neem vandaag nog contact met ons op en maak een afspraak! We gaan graag met je in gesprek.

VrijwilligersTilburg is een merk van ContourdeTwern

VRIJWILLIGERS TILBURG

Contactgegevens van de vrijwilligerspunten vind je op www.vrijwilligerstilburg.nl/contact

Je kunt je vraag ook mailen naar info@vrijwilligerstilburg.nl of bellen met het Adviespunt via 013-5498646